

UZASADNIENIE

L. K., M. Y. N. M., J. I. (1), M. K., O. K., J. M., K. C., M. J. (1), H. S. (1), R. I., J. E. (1), M. M., A. Ż., W. G., R. G., D. M., J. O., W. S., H. M., G. W., W. Z., A. Z., M. Ł., A. B., A. Ś. (1), J. B. B. K. (1), D. K. (1), J. K. (1) zostali oskarżeni o to, że:

I. w czasie od 02 czerwca 1998 roku do maja 2001 roku w W., M. województwa (...), Ś., R., K. województwa (...), Z. i w S. województwa (...), w S., R., M., P., S. województwa (...), K. województwa (...) i w innych miejscowościach na terenie kraju, w czynie ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wzięli udział, a K. H. i L. K. nią kierowali, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w szczególności polegających na wyłudzeniu zwrotu kwot podatkowych należności publicznoprawnych w postaci podatku VAT poprzez dokonywanie pozornych, zmierzających do obejścia przepisów prawa podatkowego i nieuzasadnionych racjami gospodarczymi, transakcji kupna-sprzedży licencji na różne towary, wzory użytkowe, prawa do użytkowania filmów, po czym ich produkcję i wprowadzanie do obrotu po zawyżonych cenach przez firmy będące szkołami niepublicznymi prowadzącymi warsztaty, bądź zakładem pracy chronionej korzystającymi z zerowej stawki podatku VAT, czy też posiadającymi znaczne nadwyżki podatku naliczonego VAT, a następnie eksport tych towarów za granicę, związany ze zwrotem kwot podatku VAT na rzecz podmiotów uczestniczących w tym procederze, przez co doprowadzili oraz usiłowali doprowadzić właściwe Urzędy Skarbowe do bezpodstawnego zwrotu należności publicznoprawnej znacznej wartości w postaci podatku od towarów i usług (...), przy czym:

- **L. K.** w czasie od 19 października 1999 roku do 08 maja 2001 roku,

w łącznej kwocie 45.786.131,58 złotych,

- **M. M. Y.** w czasie od 26 lipca 1999 roku do 08 maja 2001 roku, przy czym od 01 września 1999 roku na podstawie tzw. przedstawicielstwa rodzicielskiego N. M. pełnomocnika Firmy (...) z siedzibą na S. a od 26 lipca do 01 września 1999 roku bez tego upoważnienia, w łącznej kwocie 31.257.948,60 złotych,

- **J. I. (1)** w czasie od 19 października 1999 roku do 08 maja 2001 roku w łącznej kwocie 31.257.948,60 złotych,

- **M. K.** w czasie od 26 lipca do 07 grudnia 1999 roku będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w N., w łącznej kwocie 31.239.809,30 złotych,

- **O. K.** w czasie od lipca do 31 grudnia 1999 roku będąc właścicielką firmy – (...) w S., w łącznej kwocie 27.337.232,12 złotych,

- **J. M.** w czasie od lipca do 31 grudnia 1999 roku, będąc właścicielką firmy Handel Usługi Produkcja (...) i (...), w łącznej kwocie 29.130.700,10 złotych,

- **K. C.** w czasie od stycznia do listopada 1999 roku będąc współwłaścicielem Spółki Cywilnej (...) – Zakładu Pracy (...), w łącznej kwocie 225.139,20 złotych,

- **M. J. (1)** w czasie od stycznia do listopada 1999 roku będąc współwłaścicielem Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) – Zakładu Pracy (...), w łącznej kwocie 5.587.416,56 złotych,

- **H. S. (1)** w czasie od listopada 1998 roku do grudnia 1999 roku, będąc właścicielem spółki Zakład Produkcji Usług i Handlu (...) oraz Pierwszej Prywatnej (...) Szkoły Zawodowej o (...) o tej samej nazwie, w łącznej kwocie 5.362.277,36 złotych,

- **R. I.** w czasie od czerwca 1998 roku do kwietnia 2000 roku, będąc właścicielem spółek (...) oraz (...), w łącznej kwocie 6.747.278,22 złote,

- **J. E. (1)** w czasie od 02 listopada 1998 roku do maja 2001 roku, będąc współnikiem spółki cywilnej (...), Prezesem Zarządu spółek (...) i (...), w łącznej kwocie 3.606.074,60 złotych;

- **M. M.** w czasie od 02 czerwca do 27 października 1998 roku, jako właścicielka firmy (...), w łącznej kwocie 2.325.526 złotych,

- **A. Ż.** w czasie od 21 czerwca do grudnia 1999 roku, będąc właścicielem spółki z o.o. (...) i jednocześnie członkiem jej Zarządu, oraz właścicielem spółki z o.o. (...) i jednocześnie jej Prezesem Zarządu następnie zaś sekretarzem Zarządu, w łącznej kwocie 559.659,20 złotych,

- **W. G.** w czasie od 21 czerwca do grudnia 1999 roku, będąc członkiem Zarządu spółek z o.o. (...) i (...), w łącznej kwocie 559.659,20 złotych,

- **J. O.** w czasie 15 maja 1998 roku do 03 sierpnia 1999 roku, będąc właścicielką firmy PPHU (...) oraz PHU (...), w łącznej kwocie 5.381.223 złote,

- **H. M.** w czasie od 02 października 1999 roku do marca 2000 roku, będąc właścicielką firmy (...), w łącznej kwocie 2.557.327 złotych,

- **G. W.** w czasie od lipca 1998 roku do grudnia 1999 roku, będąc współwłaścicielem spółki cywilnej (...) w łącznej kwocie 709.016 złotych,

- **W. Z.** w czasie od 15 listopada 1999 roku do lutego 2000 roku, jako właściciel firmy Z- (...) oraz dyrektor handlowy w spółce (...), w łącznej kwocie 48.044,70 złotych,

- **A. Z.** w czasie od 19 kwietnia do 26 września 2000 roku, jako właściciel firmy (...), w łącznej kwocie 441.601,60 złotych,

- **M. Ł.** w czasie od marca do maja 2001 roku, jako właścicielka i jednocześnie Prezes Zarządu spółki z o.o. (...), w łącznej kwocie 1.487.420 złotych,

- **A. B.** w czasie od kwietnia do maja 2001 roku, jako właściciel firmy (...), Handel (...), w łącznej kwocie 873.300 złotych,

- **A. Ś. (1)** w czasie od kwietnia do maja 2001 roku, jako właściciel firmy (...), w łącznej kwocie 614.020 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk, a wobec K. H. i L. K. o przestępstwo z art. 258 § 1 i 3 kk,

a nadto:

L. K. został oskarżony o to, że:

II w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłaniał N. M. Y. jako przedstawiciela firmy (...) z siedzibą na S., do zawierania ze wskazanymi przez siebie i innych członków grupy wymienionej w pkt. I-szym, polskimi podmiotami gospodarczymi umów kupna-sprzedaży towarów w postaci 108.900 sztuk płyt CD-R-, 323.300 sztuk kaset video, 31.000 sztuk koszulek okolicznościowych i 15.000 sztuk chust z elementem zdobniczym, podpisywania bankowych poleceń przelewu in blanco oraz niewypełnionych treścią kart papieru, mających posłużyć jako tego typu umowy, po czym opatrywał je osobiście odciskami pieczęci tej firmy, którą na stałe dysponował, wiedząc że umowy te w swej istocie nie są uzasadnione racjami gospodarczymi, lecz zmierzają do obejścia przepisów prawa podatkowego i wyłudzenia podatku VAT przez podmioty eksportujące te towary na rzecz tej samej firmy (...), czym doprowadził Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 25.145.608,60 złotych z tytułu zwrotu

naliczonego podatku VAT oraz usiłował doprowadzić Urzędy Skarbowe w P. i w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 6.112.340 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazane Urzędy Skarbowe postępowań wyjaśniających i wstrzymanie wypłaty kwoty podatku VAT, w szczególności zaś:

- w dniu 15 listopada 1999 roku umowy kupna-sprzedaży 900 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniach 19 października, 24 listopada, 16 grudnia 1999 roku i 16 czerwca 2000 roku umowy kupna-sprzedaży łącznie 41.500 sztuk kaset video z firmą (...),
 - w dniach 23 maja, 07 lipca 2000 roku umowy kupna-sprzedaży 20.000 sztuk kaset video i 65.000 sztuk płyt CD-R ze spółką cywilną (...).D,
 - w dniu 19 kwietnia i 20 września 2000 roku umowy kupna-sprzedaży 2.500 płyt CD-R i 1.400 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 06 kwietnia i 08 maja 2001 roku umowy kupna-sprzedaży 10.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukami z firmą (...),
- w dniu 15 kwietnia 2001 roku umowę kupna-sprzedaży 7.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukiem z firmą (...),
- w dniu 09 lutego, 15 marca, 12 kwietnia, 19 kwietnia, 12 maja, 02 czerwca i 07 lipca 2000 roku umowy kupna-sprzedaży 21.400 sztuk płyt CD-R, 15.000 sztuk chust, 81.700 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 20 marca 2000 roku umowę kupna-sprzedaży 10.000 sztuk kaset i 5.000 sztuk płyt CD-R ze spółką (...),
- w dniu 19 października, 17 grudnia 1999 roku umowy kupna-sprzedaży 8.500 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 19 października i 16 grudnia 1999 roku umowy kupna-sprzedaży 3.000 sztuk koszulek z nadrukiem okolicznościowym i 4.000 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 17 grudnia 1999 roku umowę kupna-sprzedaży 3.000 sztuk kaset video ze spółką cywilną (...),
- w dniu 17 grudnia 1999 roku umowę kupna-sprzedaży 2000 sztuk koszulek z nadrukiem ze spółką (...),
- w dniach 09 lutego, 15 marca, 12 kwietnia, 19 kwietnia, 12 maja, 02 czerwca i 07 lipca 2000 roku umowy kupna – sprzedaży 8.000 sztuk płyt CD-R, 18.000 sztuk koszulek, 104.900 sztuk kaset video z firmą (...),

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i w z art. 294 § 1 kk; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

III. w dniu 27 lutego 2002 roku w W. będąc pozbawionym wolności na podstawie protokołu zatrzymania wydanego przez funkcjonariuszy policji w oparciu o zarządzenie prokuratora z dnia 20 lutego 2002 roku o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu podejrzanego w sprawie Ap II Ds 5/01 uwolnił się sam i zbiegł funkcjonariuszom policji wykonującym czynność zatrzymania i doprowadzenia,

tj. o przestępstwo z art. 242 § 1 kk

M. Y. N. M. został oskarżony o to, że:

IV w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, jak działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem, i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urzędy Skarbowe, co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych kupna-sprzedaży w ten sposób, że zawierał umowy kupna-sprzedaży 108.900 sztuk płyt CD-R, 323.300

kaset video, 31.000 sztuk koszulek okolicznościowych z podobizną (...) 15.000 chust z elementem zdobniczym z polskimi podmiotami gospodarczymi, podczas gdy czynności te zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 25.145.608,60 złotych z tytułu zwrotu nienaliczonego podatku VAT oraz usiłował doprowadzić Urzędy Skarbowe w P. i w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 6.112.340 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazane Urzędy Skarbowe postępowań wyjaśniających i wstrzymanie wypłaty kwoty podatku VAT, w szczególności zaś:

- w dniu 15 listopada 1999 roku zawarł umowę kupna-sprzedaży 900 sztuk kaset video z firmą (...),
 - w dniach 19 października, 24 listopada, 16 grudnia 1999 roku i 16 czerwca 2000 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży łącznie 41.500 sztuk kaset video z firmą (...),
 - w dniach 23 maja, 07 lipca 2000 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży 20.000 sztuk kaset video i 65.000 sztuk płyt CD-R ze spółką cywilną (...).D.,
 - w dniu 19 kwietnia i 20 września 2000 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży 2.500 płyt CD-R i 1.400 sztuk kaset video z firmą (...),
 - w dniu 06 kwietnia i 08 maja 2001 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży 10.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukami z firmą (...),
 - w dniu 15 kwietnia 2001 roku zawarł umowę kupna-sprzedaży 7.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukiem z firmą (...),
 - w dniu 09 lutego, 15 marca, 12 kwietnia, 19 kwietnia, 12 maja, 02 czerwca i 07 lipca 2000 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży 21.400 sztuk płyt CD-R, 15.000 sztuk chust, 81.700 sztuk kaset video z firmą (...),
 - w dniu 20 marca 2000 roku zawarł umowę kupna-sprzedaży 10.000 sztuk kaset i 5.000 sztuk płyt CD-R ze spółką (...),
 - w dniu 19 października, 17 grudnia 1999 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży 8.500 sztuk kaset video z firmą (...),
 - w dniu 19 października i 16 grudnia 1999 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży 3.000 sztuk koszulek z nadrukiem okolicznościowym i 4.000 sztuk kaset video z firmą (...),
 - w dniu 17 grudnia 1999 roku zawarł umowę kupna-sprzedaży 3.000 sztuk kaset video ze spółką cywilną (...),
 - w dniu 17 grudnia 1999 roku zawarł umowę kupna-sprzedaży 2000 sztuk koszulek z nadrukiem ze spółką (...),
 - w dniach 09 lutego, 15 marca, 12 kwietnia, 19 kwietnia, 12 maja, 02 czerwca i 07 lipca 2000 roku zawarł umowy kupna-sprzedaży 8.000 sztuk płyt CD-R, 18.000 sztuk koszulek, 104.900 sztuk kaset video z firmą (...),
- tj. o przestępstwa z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

J. I. (1) został oskarżony o to, że :

V w czasie i miejscu jak w pkt. I-szym, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłaniał N. M. Y. jako przedstawiciela firmy (...) z siedzibą na S., do zawierania ze wskazanymi przez siebie i innych członków grupy wymienionej w pkt. I-szym, polskimi podmiotami gospodarczymi umów kupna-sprzedaży towarów w postaci 108.900 sztuk płyt CD-R 323.300 sztuk kaset video, 31.000 sztuk koszulek okolicznościowych i 15.000 sztuk chust z elementem zdobniczym, podpisywania bankowych poleceń przelewu in

blanco oraz niewypełnionych treścią kart papieru mających posłużyć jako tego typu umowy, po czym opatrywał je osobiście odciskami pieczęci tej firmy, którą na stałe dysponował, wiedząc że umowy te w swej istocie nie są uzasadnione racjami gospodarczymi, lecz zamierzają do obejścia przepisów prawa podatkowego i wyłudzenia podatku VAT przez podmioty eksportujące te towary na rzecz tej samej firmy (...), czym doprowadził Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 25.145.608,60 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT oraz usiłował doprowadzić Urzędy Skarbowe w P. i w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 6.112.340 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazane Urzędy Skarbowe postępowań wyjaśniających i wstrzymanie wypłaty kwoty VAT, w szczególności zaś:

- w dniu 15 listopada 1999 roku umowy kupna-sprzedaży 900 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniach 19 października, 24 listopada, 16 grudnia 1999 roku i 16 czerwca 2000 roku umowy kupna-sprzedaży łącznie 41.500 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniach 23 maja, 07 lipca 2000 roku umowy kupna-sprzedaży 20.000 sztuk kaset video i 65.000 sztuk płyt CD-R ze spółką cywilną (...).D,
- w dniu 19 kwietnia i 20 września 2000 roku umowy kupna-sprzedaży 2.500 płyt CD-R i 1.400 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 06 kwietnia i 08 maja 2001 roku umowy kupna-sprzedaży 10.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukami z firmą (...),
- w dniu 15 kwietnia 2001 roku umowę kupna-sprzedaży 7.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukiem z firmą (...),
- w dniu 09 lutego, 15 marca, 12 kwietnia, 19 kwietnia, 12 maja, 02 czerwca i 07 lipca 2000 roku umowy kupna-sprzedaży 21.400 sztuk płyt CD-R, 15.000 sztuk chust, 81.700 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 20 marca 2000 roku umowę kupna-sprzedaży 10.000 sztuk kaset i 5.000 sztuk płyt CD-R ze spółką (...),
- w dniu 19 października, 17 grudnia 1999 roku umowy kupna-sprzedaży 8.500 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 19 października i 16 grudnia 1999 roku umowy kupna-sprzedaży 3.000 sztuk koszulek z nadrukiem okolicznościowym i 4.000 sztuk kaset video z firmą (...),
- w dniu 17 grudnia 1999 roku umowę kupna-sprzedaży 3.000 sztuk kaset video ze spółką cywilną (...),
- w dniu 17 grudnia 1999 roku umowę kupna-sprzedaży 2000 sztuk koszulek z nadrukiem ze spółką (...),
- w dniach 09 lutego, 15 marca, 12 kwietnia, 19 kwietnia, 12 maja, 02 czerwca i 07 lipca 2000 roku umowy kupna-sprzedaży 8.000 sztuk płyt CD-R, 18.000 sztuk koszulek, 104.900 sztuk kaset video z firmą (...),

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

M. K. został oskarżony o to, że :

VI w czasie i w miejscu jak w pkt I-szym, będąc właścicielem wskazanej firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd polskie Urzędy Skarbowe co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że pełniąc rolę licencjodawcy praw do kopiowania filmów, płyt CD-R, powielania zdjęć i wykorzystywania wzorów użytkowych w strukturze funkcjonujących

podmiotów gospodarczych krajowych i zagranicznych, nabytych od firmy (...) z siedzibą na S., zbył 10 takich licencji, w tym 3 opiewające na łączną kwotę 22.155.000 USD i 7 kolejnych, których cenę określono na 65 % wartości sprzedaży brutto towarów wytworzonych na ich podstawie, na rzecz polskich podmiotów gospodarczych, w tym firmy posiadającej nadwyżki podatku naliczonego nad należnym (...) oraz trzech szkół posiadających zwolnienia w zakresie podatku dochodowego oraz korzystające z zaniechania poboru podatku VAT, które po wyprodukowaniu wyborów na podstawie tych licencji dokonywały ich sprzedaży innym tworzącym tę grupę podmiotom gospodarczym w celu ich wyeksportowania do tejże samej firmy (...), podczas gdy czynności handlowe pomiędzy tymi współdziałającymi między sobą podmiotami były pozorne lub zmierzały do obejścia przepisów praw podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził polskie Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 29.993.446 złotych z tytułu zwrotu na rzecz podmiotów będących eksporterami podatku VAT i usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie nie mniejszej niż 1.246.363, 39 złotych z tego samego tytułu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez Urzędy Skarbowe postępowań wyjaśniających i wstrzymanie wypłaty tego podatku,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk, art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

O. K. została oskarżona o to, że:

VII w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej firmy i szkoły, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy w S. w ten sposób, że zawarła 4 umowy licencyjne z firmą (...) zN. na korzystanie z praw autorskich należących do J. M. z (...), odsprzedanych następnie przez niego firmie (...) z siedzibą na S., na zwielokrotnienie techniką kopiowania kaset video z filmami o tematyce religijnej oraz kopiowania fotograficznego zdjęć (...) i wprowadzania ich do obrotu, po czym w ramach stworzonych warsztatów szkolnych funkcjonujących w tejże szkole, wyprodukowała masowo 135.840 sztuk kaset video i 905.268 sztuk zdjęć, a następnie sprzedała całość produkcji w ilości 135.840 sztuk kaset video na rzecz spółki (...) J. E. (1) będącej dystrybutorem pośrednikiem w łańcuchu funkcjonujących firm oraz spółki (...) będącej z kolei pośrednikiem w tym łańcuchu, w celu ich dalszej odsprzedaży i eksportu przez niżej wymienione firmy, podczas gdy warsztaty szkolne stworzone w szkole, funkcjonowały jedynie pod pozorem pobierania przez jej uczniów praktycznej nauki w zawodzie i miały wyłącznie na celu obejście przepisów prawa podatkowego związanego z zaniechaniem pobrania podatku VAT od produkcji towarów w postaci kaset i płyt i generowania podatku należnego bez jego opłacania, czym wyłudziła i usiłowała wyłudzić od Skarbu Państwa zwrot nienależnej kwoty podatku od towarów i usług znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 27.337.232,12 złotych w szczególności zaś poprzez eksport przez poniżej wymienione firmy:

- D. K. (1) i J. K. (1) prowadzący indywidualnie firmy oraz spółkę cywilną – w kwocie 23.165.421 złotych,
- D. M. właściciel firmy (...) – w kwocie 436.040 złotych,
- A. Ż. i W. G. prowadzący spółkę (...) – w kwocie 323.281,20 złotych,
- J. N. – właściciel spółki (...) – w kwocie 1.662.650 złotych,
- W. Z. prowadzący spółkę (...) – w kwocie 260.931,90 złotych,
- H. M. właścicielce firmy (...) – w kwocie 2.557.327 złotych,
- A. Z. właściciel firmy (...) – w kwocie 289.009 złotych,
- R. G. właściciel firmy (...) – w kwocie 921.140 złotych,
- J. E. (1) i G. W. właściciele firmy (...) w kwocie 436.040 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

VIII w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej firmy i szkoły, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, z góry powziętym zamiarem, wprowadziła w błąd właściwe miejscowo dla firm będących eksporterami Urzędy Skarbowe co do rzeczywistego charakteru warsztatów prowadzonych w ramach stworzonej szkoły zawodowej i charakteru zawieranych transakcji handlowych kaset video o tematyce religijnej, w celu wygenerowania wysokich kwot należnego podatku VAT jak i zaniechania poboru należnego podatku od towarów VAT, i poprzez dalszą odsprzedaż wyprodukowanych w tychże warsztatach towarów w postaci kaset video na rzecz dystrybutora i pośrednika, a następnie eksportera tychże kaset i płyt, przez co naraziła i usiłowała narazić Skarb Państwa na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie co najmniej 27.337.232,12 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 2 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

J. M. została oskarżona o to, że:

IX w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej firmy i szkoły, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy w G. w ten sposób, że zawarła 4 umowy licencyjne z firmą (...) z N. na korzystanie z praw autorskich należących do J. M. z (...) na zwielokrotnienie techniką kopiowania kaset video z filmami o tematyce religijnej i płyt CD-R oraz wprowadzania ich do obrotu po czym w ramach stworzonych warsztatów szkolnych funkcjonujących w tejże szkole, wyprodukowała masowo 153.907 sztuk kaset video i 111.901 płyt CD-R, a następnie sprzedała w zasadzie całość produkcji w ilości 153.887 sztuk kaset video i 111.871 sztuk płyt CD-R, na rzecz jednej firmy PHU (...), będącej pośrednikiem w łańcuchu funkcjonujących firm w celu ich dalszej odsprzedaży i eksportu przez niżej wymienione firmy, podczas gdy warsztaty szkolne stworzone w szkole, funkcjonowały pod pozorem, pobierania przez jej uczniów praktycznej nauki w zawodzie operatora wizji i dźwięku i miały wyłącznie na celu obejście przepisów prawa podatkowego związanego z zaniechaniem pobrania podatku VAT od produkcji towarów w postaci kaset i płyt i generowania podatku należnego bez jego opłacania, czym wyłudziła i usiłowała wyłudzić od Skarbu Państwa zwrot nienależnej kwoty podatku od towarów i usług znacznej wartości w łącznej kwocie 29.130.700,10 złotych, w szczególności zaś poprzez eksport przez poniżej wymienione firmy:

- D. K. (1) i J. K. (1) prowadzący indywidualnie firmy oraz spółkę cywilną - w kwocie 23.165.421 złotych,
- D. M. właściciel firmy (...) - w kwocie 436.040 złotych,
- A. Ż. i W. G. prowadzący spółkę (...) - w kwocie 323.281,20 złotych,
- J. N. – właściciel spółki (...) – w kwocie 1.662.650 złotych,
- W. Z. prowadzący spółkę (...) – w kwocie 260.931,90 złotych,
- H. M. właścicielce firmy (...) – w kwocie 2.557.327 złotych,
- A. Z. właściciel firmy (...) – w kwocie 289.009 złotych,
- R. G. właściciel firmy (...) – w kwocie 921.140 złotych,
- J. E. (1) i G. W. właściciele firmy (...) w kwocie 436.040 złotych,

- J. I. (1) w czasie od 19 października 1999 roku do 08 maja 2001 roku w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

X. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem, wprowadziła w błąd właściwe miejscowo dla firm będących eksporterami Urzędy Skarbowe co do rzeczywistego charakteru warsztatów prowadzonych w ramach stworzonej szkoły zawodowej, w celu wygenerowania wysokich kwot należnego podatku VAT jak i zaniechania poboru należnego podatku od towarów VAT, i poprzez dalszą odsprzedaż wyprodukowanych w tychże warsztatach towarów w postaci kaset video i płyt CD-R na rzecz pośrednika a następnie eksportera tychże kaset i płyt, przez co naraziła i usiłowała narazić Skarb Państwa na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 29.130.700,10 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks i art. 13 § 1 kk. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5, kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

K. C. został oskarżony o to, że:

XI. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współwłaścicielem wskazanej powyżej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właściwe Urzędy Skarbowe w ten sposób, że wyprodukował w oparciu o zakupione licencje do korzystania ze wzorów użytkowych, 1.300 kompletów serwetek z aplikacją, 60 sztuk swetrów dzianych ręcznie i maszynowo oraz 3.200 kompletów obrusów śniadaniowych, a następnie odsprzedał po zawyżonych drastycznie cenach całość wskazanych wyrobów gotowych na rzecz spółek (...) i (...) należących do J. E. (1) oraz (...) (...) K. H., będących dystrybutorami w łańcuchu funkcjonujących firm, w celu ich dalszej odsprzedaży i eksportu przez niżej wymienione firmy, podczas gdy funkcjonowanie tegoż zakładu pracy chronionej miało wyłącznie na celu obejście przepisów prawa podatkowego związanego z przysługującymi mu z tego tytułu ulgami w zakresie podatku dochodowego oraz podatku od towarów i usług (...), czym doprowadził i usiłował doprowadzić Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci zwrotu nienależnej kwoty podatku od towarów i usług (...) znacznej wartości,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XII w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współwłaścicielem wskazanej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem, wprowadził w błąd właściwe miejscowo Urzędy Skarbowe co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych sprzedaży gotowych wyrobów, mających na celu wygenerowanie wysokich kwot należnego podatku VAT jak i zwolnienia w zakresie podatku od towarów VAT jak i podatku dochodowego, i poprzez dalszą odsprzedaż wyprodukowanych w zakładzie tychże towarów na rzecz dystrybutora, a następnie ich eksportera, przez co naraził i usiłował narazić Skarb Państwa na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie co najmniej 225.139, 20 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

M. J. (1) został oskarżony o to, że:

XIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współwłaścicielem wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urzędy Skarbowe w ten sposób, że wyprodukował w oparciu o licencje do korzystania ze wzorów użytkowych, 1.300 kompletów serwetek z aplikacją, 60 sztuk swetrów dzianych ręcznie i maszynowo oraz 3.200 kompletów obrusów śniadaniowych, a następnie

sprzedał po zawyżonych cenach całość wskazanych wyrobów gotowych na rzecz firmy (...) i Spółki (...) należących do J. E. (1) oraz (...) (...) K. H., będących dystrybutorami w łańcuchu funkcjonujących firm, w celu ich dalszej odsprzedaży i eksportu przez niżej wymienione firmy, podczas gdy funkcjonowanie tegoż zakładu pracy chronionej miało wyłącznie na celu obejście przepisów prawa podatkowego związanego z przysługującymi mu z tego tytułu ulgami w zakresie podatku dochodowego oraz podatku od towarów i usług (...), czym wyłudził i usiłował wyłudzić od Skarbu Państwa zwrot nienależnej kwoty podatku od towarów i usług znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 225.139,20 złotych w szczególności zaś poprzez eksport przez poniżej wymienione firmy:

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XIV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współwłaścicielem wskazanej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd właściwe miejscowo dla firm będących eksporterami Urzędy Skarbowe co do rzeczywistego charakteru prowadzonego zakładu pracy chronionej i charakteru zawieranych transakcji handlowych sprzedaży gotowych wyrobów, mających na celu wygenerowanie wysokich kwot należnego podatku VAT jak i zwolnienia w zakresie podatku od towarów VAT jak i podatku dochodowego, i poprzez dalszą odsprzedaż wyprodukowanych w tychże warsztatach tychże towarów na rzecz dystrybutora, a następnie ich eksportera, przez co naraził i usiłował narazić Skarb Państwa na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie co najmniej 225.139,20 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

XV. w lipcu 1998 roku w K. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. C. i innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłaniał H. S. (2) do wprowadzenia w błąd właściwe Urzędy Skarbowe poprzez zawarcie 4 umów licencyjnych w tym z firmą (...) z N. i z firmą (...) z N. na korzystanie z 423 wzorów użytkowych na elementy zdobnicze, zwielokrotnianie ich dowolną techniką na wyroby i wprowadzanie do obrotu, po czym w ramach stworzonych warsztatów szkolnych funkcjonujących w tejże szkole, wyprodukowania masowo i seryjnie 109.723 sztuk gotowych wyrobów w postaci spódnic, koszulek, chust, bluzek, podkoszulków, spodenek, serwet i innych oraz 130.000 sztuk elementów zdobniczych, po czym sprzedaży całości wyrobów gotowych po drastycznie zawyżonych cenach na rzecz spółki (...) R. I., będącej pośrednikiem w łańcuchu funkcjonujących firm, w celu ich dalszej odsprzedaży i eksportu przez niżej wymienione firmy, podczas gdy warsztaty szkolne stworzone w szkole, funkcjonowały jedynie pod pozorem pobierania przez jej uczniów praktycznej nauki w zawodzie krawca i miały wyłącznie na celu obejście przepisów prawa podatkowego związanego z zaniechaniem pobrania podatku VAT od produkcji towarów i generowania podatku należnego bez jego opłacania i wyłudzenia oraz usiłowania wyłudzenia od Skarbu Państwa zwrotu nienależnej kwoty podatku od towarów i usług znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 5.362.277,36,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

H. S. (1) został oskarżony o to, że:

XVI. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej spółki i szkoły, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd właściwe Urzędy Skarbowe w ten sposób, że zawarł 4 umowy licencyjne w tym z firmą (...) z N. i z firmą (...) z N. na korzystanie z praw autorskich należących do J. S. z (...), odsprzedanych następnie przez niego firmie (...) z siedzibą na S., do korzystania z 423 wzorów użytkowych na elementy zdobnicze używane do produkcji wyrobów i zwielokrotnianie ich dowolną techniką, na dowolne produkty i wprowadzanie ich do obrotu, po czym w ramach stworzonych warsztatów szkolnych

funkcjonujących w teście szkole, wyprodukował masowo i seryjnie 109.723 sztuk gotowych wyrobów w postaci spódnic, koszulek, chust, bluzek, podkoszulków, spodenek, serwet i innych oraz 130.000 sztuk elementów zdobniczych, po czym sprzedał całość wyrobów gotowych po drastycznie zawyżonych cenach na rzecz spółki (...) R. I., będącej pośrednikiem w łańcuchu funkcjonujących firm, w celu ich dalszej odsprzedaży i eksportu przez niżej wymienione firmy, podczas gdy warsztaty szkolne stworzone w szkole, funkcjonowały jedynie pod pozorem pobierania przez jej uczniów praktycznej nauki w zawodzie krawca i miały wyłącznie na celu obejście przepisów prawa podatkowego związanego z zaniechaniem pobrania podatku VAT od produkcji towarów i generowania podatku należnego bez jego opłacania, czym wyłudził i usiłował wyłudzić od Skarbu Państwa zwrot nienależnej kwoty podatku od towarów i usług znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 5.362.277, 36 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XVII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej firmy i szkoły, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem, wprowadził w błąd właściwe Urzędy Skarbowe co do rzeczywistego charakteru prowadzonych w ramach stworzonej szkoły zawodowej i charakteru zawieranych transakcji handlowych sprzedaży gotowych wyrobów wyprodukowanych w oparciu o zakupione licencje, w celu wygenerowania wysokich kwot należnego podatku VAT i zaniechania poboru należnego podatku od towarów VAT, po czym poprzez dalszą odsprzedaż wyprodukowanych w tychże warsztatach towarów na rzecz pośrednika, a następnie ich eksportera, naraził i usiłował narazić Skarb Państwa na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie co najmniej 5.362.277,36 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks i art.13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5, kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

R. I. został oskarżony o to, że:

XVIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowych W. (...) co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu po bardzo wysokich cenach od spółek (...) i (...) towarów w postaci 3.500 kompletów pater, 3.500 kompletów zestawu pater z porcelany złożonych, 50 kompletów zestawów z porcelany małych, 215 sztuk pater z porcelany, 4.500 sztuk chust z elementem wzorniczym, 3030 spódniczek typu soit, 500 sztuk koszulek ze wzorem , a następnie niezwłocznie wyeksportował zakupione towary w tym 550 sztuk zestawu pater, 200 sztuk pater z porcelany, 2.500 sztuk chust z elementem wzorniczym, 996 sztuk podkoszulków typu T-shirt, 3.300 spódniczek soit, 490 sztuk koszulek ze wzorem na rzecz firmy (...) Z. B. (1) z siedzibą w N. z przeznaczeniem dla firmy (...) w (...) oraz na rzecz firmy (...) w B., podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził wskazany Urząd Skarbowy do bezpodstawnego zwrotu podatku VAT znacznej wartości w kwocie 115.016 złotych i usiłował doprowadzić do bezpodstawnego zwrotu na rzecz swojej firmy należności publicznoprawnej znacznej wartości w postaci zwrotu podatku od towarów i usług (...) w łącznej kwocie 436.704 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wszczęcie przez Urząd Skarbowy postępowania wyjaśniającego w sprawie zwrotu kwoty podatku VAT i wydanie decyzji o odmowie jego wypłaty,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XIX. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pełniąc rolę pośrednika strukturze funkcjonujących podmiotów gospodarczych, polegającą na kupowaniu od firm będących producentami – dystrybutorami w tym: Spółek (...), (...) i „P. Towarzystwa (...) J. E. (1), własnej firmy (...) oraz (...) (...) K. H. po drastycznie wysokich cenach, a następnie

bezwłocznym odsprzedawaniu różnych towarów po minimalnie wyższych cenach celem ich wyeksportowania do wskazanych firm, w tym koszulek, spódniczek, chust, serwetek z aplikacją i obrusów śniadaniowych, zestawów Pielgrzyma i innych kolejnym podmiotom gospodarczym, wyłudził i usiłował wyłudzić kwoty podatku od towarów i usług w kwocie łącznej 14.080.214,30 złotych, w szczególności poprzez firmy:

- A. Ż. i W. G. ze spółki (...) – w kwocie 235.378 złotych,
- D. M. właściciela firmy (...) – w kwocie 761.222 złote,
- W. S. pełnomocnika firmy (...) – w kwocie 1.363.582 złote,
- A. Z. właściciela firmy (...) - w kwocie 289.009 złotych,
- R. G. właściciela firmy (...) – w kwocie 744.744 złote,
- J. O. właścicielkę firm (...) – w kwocie 3.436.069 złotych,
- L. W. właściciela spółek (...) - w kwocie łącznej 4.404.791,30 złotych,
- A. J. właściciela spółki (...) – w kwocie 1.374.565 złotych,
- J. E. (1) i G. W. właścicieli firmy (...) w kwocie 1.470.854 złote,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XX. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanych powyżej spółki i firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grypy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 550 sztuk zestawów pater złożonych, 200 sztuk pater z porcelany, 2.500 chust z elementem wzorniczym, 996 sztuk podkoszulków typu T-shirt, 3.030 sztuk spódniczek typu soit oraz 490 sztuk koszulek ze wzorem, przez co naraził Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy W. (...) na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 115.016 złotych oraz usiłował doprowadzić tenże Urząd do bezpodstawnego zwrotu należności publicznoprawnej w postaci podatku VAT w kwocie 436.704 złote, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wszczęcie przez ten Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji wstrzymujących zwrot tej kwoty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks; art. 13 § kk w zw. z art. 76 § kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

XXI. w czasie od maja do czerwca 1998 roku w W. działając w czynie ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B., nakłonił L. W. właściciela i Prezesa Zarządu spółek (...) S.A. i (...) S.A. do nieuzasadnionych racjami gospodarczymi i zmierzającego wyłącznie do obejścia przepisów prawa podatkowego zakupu od prowadzonych przez niego firm (...) i (...), towarów w postaci 20.000 sztuk śpiewników „50 I. F. D.”, 20.000 sztuk kompletów ogrodowych do herbaty, 21.900 sztuk zestawów (...) oraz 1.500 kompletów zestawów pater z porcelany, a następnie ich eksport na rzecz wskazanych mu firm (...). R. S. na F., wyrejestrowanej wówczas firmy (...) z przeznaczeniem dla firmy (...) w (...), w celu wyłudzenia przez wskazane firmy (...) od Skarby Państwa należnego zwrotu podatku od towarów i usług (...) w kwocie 4.724.704,22 złote,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

J. E. (1) został oskarżony o to, że:

XXII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanych powyżej spółki (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grypy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w W. i inne właściwe miejscowo Urzędy Skarbowe, co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że zakupił firm (...) M. M., spółki (...), spółki (...) R. I. oraz od spółki (...), w której był sam Prezesem Zarządu, zajmujących się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 5.000 sztuk repliki obrazu, 800 kompletów serwetek z aplikacją, 7.000 sztuk kaset video o tematyce religijnej, a następnie dokonał eksportu tych towarów w tym 1.400 sztuk replik obrazu, 800 kompletów serwetek z aplikacją oraz 3.000 sztuk kaset video o tematyce religijnej, odpowiednio na rzecz nabywcy to jest firmy (...) w N. z przeznaczeniem dla jej firmy (...) w (...) oraz na rzecz firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla jej Oddziału w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozoru, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłował doprowadzić Urząd Skarbowy w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 709.016 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazane Urzędy Skarbowe postępowań wyjaśniających i wydanie decyzji wstrzymujących wypłaty kwoty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XXIII . w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współnikiem i właścicielem wskazanych powyżej spółek (...), Przymierze, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grypy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w W. i inne właściwe miejscowo Urzędy Skarbowe, co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że jako pośrednik łańcuchu współdziałających firm zakupił od firm (...), W. (...) w której był Prezesem Zarządu, PHU (...), spółki cywilnej (...), (...), Wydawnictwa (...), (...) O. K. w S. oraz PHU (...) wyroby rękodzieła artystycznego w postaci serwetek, a ponadto kaset video z filmami, pater porcelanowych i innych w łącznej ilości 295.100 sztuk, po czym dokonał niezwłocznej sprzedaży znaczącej części tychże towarów po nieznacznie wyższych cenach do spółek (...), PHU Serwis (...) Spółka z o.o. B. K. (1) i Spółki z o.o. (...), w tym kasety video z filmami o tematyce religijnej, koszulki z podobizną (...) i inne w łącznej liczbie 250.619 sztuk za kwotę, podczas gdy czynności te zostały dokonane z zamiarem obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził właściwy Urząd Skarbowy w W. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 115.016 złotych i usiłował doprowadzić właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 1.041.648,30 złotych lecz zmierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wszczęcie przez te Urzędy postępowań wyjaśniających i wydanie decyzji o wstrzymaniu wypłaty podatku VAT związanych z eksportem towarów za granicę przez firmy działające w łańcuchu współdziałających podmiotów na rzecz firmy (...) w N. i z przeznaczeniem dla firmy (...) z (...), firmy (...) z siedzibą na S. z przeznaczeniem dla jej Oddziału w (...), w szczególności przez:

- firmę (...) w ilości 1.500 sztuk zestawów pater złożonych w kwocie 232.785,30 złotych,
- spółkę cywilną (...) w ilości 3000 sztuk kaset video z filmami w kwocie 336.853 złotych
- firmę (...) w ilości 750 zestawów pater z porcelany w kwocie 115.016 złotych
- spółkę (...) w ilości 3.000 kaset video, 1.700 serwetek i 1.000 koszulek z nadrukiem okolicznościowym w kwocie 472.010 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XXIV, w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współnikiem wskazanej wyżej spółki (...) oraz jako Prezes Zarządu spółki (...)i W. L., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej

grypy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w W. i inne właściwe Urzędy Skarbowe, co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 1.400 sztuk replik obrazu, 800 kompletów serwetek z aplikacją oraz 3.000 sztuk kaset video, przez co naraził Urzędy Skarbowe na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w kwocie co najmniej 115.016 złotych oraz usiłował narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy w W. na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 1.740.394,30 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez te Urzędy postępowań wyjaśniających i wydanie decyzji wstrzymujących zwrot tej kwoty naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

M. M. została oskarżona o to, że:

XXV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grypy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd właściwy Urząd Skarbowy, co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że jako pośrednik zajmujący się w zorganizowanej grupie wprowadzaniem do obrotu po drastycznie zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych przez inne firmy w oparciu o zakupione przez nie licencje, nabyła od spółki (...) - zakładu pracy chronionej, po drastycznie zawyżonych cenach towary w postaci 5.000 replik obrazu (...) i (...) oraz 36.200 serwetek śniadaniowych, a następnie niezwłocznie dokonała ich odsprzedaży po minimalnie wyższych cenach firmie (...) J. O. i spółce cywilnej (...) celem ich niezwłocznego eksportu na rzecz firmy (...) z N. z przeznaczeniem dla firmy (...) z (...), podczas gdy czynności te zmierzały wyłącznie do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadziła właściwe Urzędy Skarbowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1.990.026 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT oraz usiłowała doprowadzić te Urzędy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 335.500 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na wdrożenie przez Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji wstrzymującej zwrot tej kwoty, w szczególności poprzez firmy:

- (...) J. O. w kwocie 1.990.026 złotych,

- Estymator J. E. (1) i G. W. w kwocie 335.500 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XXVI. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd właściwe Urzędy Skarbowe, co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju i ich sprzedaży eksportowej przez kolejne firmy będące jej kontrahentami, w tym 5.000 replik obrazu (...) i „(...)” oraz 36.200 serwetek śniadaniowych, przez co naraziła Skarb Państwa reprezentowany przez właściwe Urzędy Skarbowe, na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT znacznej wartości w łącznej kwocie 1.990.026 złotych oraz usiłowała doprowadzić te Urzędy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 335.500 złotych tytułem zwrotu naliczonego podatku VAT od zakupionych towarów, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na wdrożenie przez Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji o odmowie wypłaty naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

A. Ż. został oskarżony o to, że:

XXVII .w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wymienionych powyżej firm i pełniąc w nich wskazane funkcje, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy w P. i w S., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółek z o.o. (...) B. K. (1) i (...) R. I., zajmujących się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 4.004 sztuki koszulek z podobizną (...) i symbolem Partii, 3.525 sztuk chust z elementem wzorniczym, 1.792 podkoszulków typu T-shirt z elementem wzorniczym, a następnie dokonał eksportu 4.000 sztuk takich koszulek, 3.525 sztuk chust i 1.792 sztuki podkoszulków odpowiednio na rzecz nabywcy to jest firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla jej Oddziału w (...) i firmy (...) w (...) oraz dla drugiego nabywcy to jest firmy (...) w N. z przeznaczeniem dla firmy (...) w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozoru, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził Urząd Skarbowy w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 160.921,20 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT oraz usiłował doprowadzić Urzędy Skarbowe w P. i w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 398.738 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazane Urzędy Skarbowe postępowań wyjaśniających i wstrzymanie wypłaty kwoty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i at. 294 § 1kk w zw. z art. 12kk i art.65kk,

XXVIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanych powyżej spółek i pełniąc w nich opisane funkcje, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urzędy Skarbowe w P. i S., co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 4.000 sztuk koszulek, 3.525 sztuk chust oraz 1.792 sztuki podkoszulków, przez co naraził Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy w P. na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT o łącznej kwocie 160.921,20 złotych oraz usiłował doprowadzić ten Urząd i Urząd Skarbowy w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w postaci zwrotu kwoty naliczonego podatku VAT w łącznej kwocie 398.738 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez te Urzędy postępowań wyjaśniających i wydanie decyzji wstrzymujących zwrot tej kwoty naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

W. G. został oskarżony o to, że:

XXIX. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc Prezesem Zarządu wskazanych spółek, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urzędy Skarbowe w P. i S., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółek z o.o. (...) B. K. (1) i (...) R. I., zajmujących się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 4.004 sztuki koszulek z podobizną (...) i symbolem Partii, 3.525 sztuk chust z elementem wzorniczym, 1.792 podkoszulków typu T-shirt z elementem wzorniczym, a następnie dokonał eksportu 4.000 sztuk takich koszulek, 3.525 sztuk chust i 1.792 sztuki podkoszulków odpowiednio na rzecz nabywcy to jest firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla jej Oddziału w (...) i firmy (...) w (...) oraz dla drugiego nabywcy to jest firmy (...) w N. z przeznaczeniem dla firmy (...) w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozoru, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził Urząd Skarbowy w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 160.921,20 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT oraz usiłował doprowadzić Urzędy Skarbowe w P. i w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 398.738 złotych, lecz zamierzonego

celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazane Urzędy Skarbowe postępowań wyjaśniających i wstrzymanie wypłaty kwoty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XXX. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc Prezesem Zarządu wskazanych powyżej spółek, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urzędy Skarbowe w P. i S., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych kupna-sprzedazy towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 4.000 sztuk koszulek, 3.525 sztuk chust oraz 1.792 sztuk podkoszulków, przez co naraził Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy w P. na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 160.921,20 złotych oraz usiłował doprowadzić ten Urząd i Urząd Skarbowy w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w postaci zwrotu kwoty naliczonego podatku VAT w łącznej kwocie 398.738 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez te Urzędy postępowań wyjaśniających i wydanie decyzji wstrzymujących zwrot kwoty naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

R. G. został oskarżony o to, że:

XXXI. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółek z o.o. (...) B. K. (1) i (...) R. I., zajmujących się wprowadzeniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 2.400 sztuk podkoszulek typu T-shirt, 3000 sztuk spodniczek, 4500 sztuk koszulek z nadrukiem okolicznościowym oraz 8.500 sztuk kaset video o tematyce religijnej, a następnie dokonał eksportu tych wyrobów odpowiednio na rzecz nabywcy to jest firmy (...) w N. z przeznaczeniem dla odbiorcy to jest firmy (...) w demokratycznej Republice Konga oraz firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla odbiorcy w tym jej Oddziału w (...) i firmy (...) w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozoru, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłował doprowadzić Urząd Skarbowy (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1.665.884 złote z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazany Urząd Skarbowy postępowania wyjaśniającego i wstrzymanie wypłaty kwoty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

D. M. został oskarżony o to, że:

XXXII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółek z o.o. (...) B. K. (1) i (...) R. I., zajmujących się wprowadzeniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 5.500 koszulek z nadrukiem okolicznościowym, 7.010 sztuk chust, 3.000 podkoszulek ze wzorem rękodzielniczym, 600 spodenek ze wzorem, 500 krawatów ze wzorem, 4.100 sztuk kaset video o tematyce religijnej, 20 kompletów serwetek, 15 sztuk pater, a następnie dokonał eksportu 5500 sztuk takich koszulek, 7000 sztuk chust, 3.000 podkoszulków, 600 spodenek i 500 krawatów oraz 4.000 sztuk kaset video odpowiednio na rzecz nabywcy to jest firmy (...) w N. z przeznaczeniem dla odbiorcy to jest firmy (...) w demokratycznej (...) oraz firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla odbiorcy w tym jej Oddziału w (...) i firmy (...) w (...)

podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłował doprowadzić Urząd Skarbowy (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w łącznej kwocie 1.197.262 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez wskazany Urząd postępowania wyjaśniającego i wstrzymanie wypłaty kwoty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

J. O. została oskarżona o to, że:

XXXIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanych powyżej firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od firm (...) i (...) R. I. i firmy (...) M. M., zajmujących się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o licencje, 74.754 sztuk spódnic, chust, bluzek, podkoszulek, koszulek, kompletów śniadaniowych, serwetek i replik obrazów, po czym dokonała eksportu tych towarów na rzecz nabywcy to jest firmy (...) w N. z przeznaczeniem dla odbiorcy to jest firmy S.EC.R.N.C z siedzibą w (...), podczas gdy transakcje te nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, dokonane były jedynie dla pozorów i zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego, czym doprowadziła Skarb Państwa reprezentowany przez tenże urząd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 5.099.540 złotych z tytułu zwrotu kwoty podatku VAT, oraz usiłowała doprowadzić tenże Urząd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 281.683 złote z tego samego tytułu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na wszczęcie przez Urząd Skarbowy postępowania wyjaśniającego i wstrzymanie wypłaty tej kwoty,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294. § 1 kk, 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XXXIV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanych powyżej firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy (...) co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów zawieranych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej dotyczących 74.754 sztuk spódnic, chust, podkoszulków, koszulek i innych, przez co naraziła Skarb Państwa na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku VAT znacznej wartości w kwocie 5.099.540 złotych i usiłowała narazić na bezpodstawny zwrot takiej należności w kwocie 281.683 złote, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na wdrożenie przez tenże Urząd Skarbowy postępowania wyjaśniającego i wstrzymanie wypłaty tej kwoty,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

W. S. został oskarżony o to, że:

XXXV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółki (...) R. I., zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, w tym 5.300 kompletów Zestaw Pielgrzyma, 6.000 sztuk koszulek okolicznościowych, 3.000 kompletów Zestaw P. i 1.200 sztuk spodenek ze wzorem, a następnie dokonał ich eksportu do nieistniejącej firmy (...) w N., podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozorów, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, a firma wskazana jako nabywca faktycznie nie istniała,

czym doprowadził Urząd Skarbowy (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1.363.582 złote z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

H. M. została oskarżona o to, że:

XXXVI. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy w Z., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonała zakupu od spółki (...) B. K. (1), zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po drastycznie zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje (...) 750 kaset video o tematyce religijnej, a następnie dokonała eksportu 11.500 sztuk tych kaset do firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla jej Oddziału w (...) i firmy (...) w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłowała doprowadzić Urząd Skarbowy w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 2.557.327 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na wdrożenie przez tenże Urząd postępowania wyjaśniającego, wydanie decyzji wstrzymującej wypłatę tej kwoty i zawiadomienie organu ścigania o podejrzenie popełnienia przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XXXVII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy w Z., co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 11.500 sztuk kaset video, przez co usiłowała narazić Skarb Państwa reprezentowany przez tenże Urząd Skarbowy na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 2.557.327 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na wdrożenie przez tenże Urząd postępowania wyjaśniającego, wydanie decyzji wstrzymującej wypłatę tej kwoty i zawiadomienie organu ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

G. W. został oskarżony o to, że:

XXXVIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współwłaścicielem wskazanej powyżej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w W., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od firm (...) B. K. (1), (...) M. M., spółki (...) R. I. oraz spółki (...) J. E. (1), zajmujących się wprowadzaniem do obrotu drastycznie zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 5.000 sztuk rękodzieła artystycznego w postaci replik obrazu, 800 kompletów serwetek z aplikacją i 3.000 sztuk kaset video o tematyce religijnej, a następnie dokonał ich niezwłocznego eksportu odpowiednio do wyrejestrowanej wówczas firmy (...) z N. z przeznaczeniem dla firmy (...) z (...) oraz firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla jej Oddziału w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłował doprowadzić Urząd Skarb w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 709.016 złotych tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wydanie przez tenże Urząd decyzji o wstrzymaniu wypłaty należności i wszczęcia postępowania wyjaśniającego,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XXXXIX. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc współwłaścicielem wskazanej powyżej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w W., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 1.400 sztuk rękodzieła artystycznego w postaci repliki obrazu, 800 kompletów serwetek z aplikacją i 3.000 sztuk kaset video o tematyce religijnej, przez co usiłował narazić Skarb Państwa reprezentowany przez tenże Urząd na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 709.016 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wydanie przez Urząd decyzji wstrzymujących wypłatę należności w postaci podatku VAT i wszczęcie postępowań wyjaśniających,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

W. Z. został oskarżony o to, że:

XL. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy oraz dyrektorem handlowym w wymienionej spółce, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w S., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółki (...) B. K. (1), zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po drastycznie zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 3.000 sztuk kaset o tematyce religijnej, a następnie dokonał eksportu 900 sztuk kaset video na rzecz firmy (...) na S., podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził Urząd Skarbowy w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 48.044,70 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XLI. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy oraz dyrektorem handlowym w wymienionej spółce, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w S., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 900 sztuk kaset video o tematyce religijnej, przez co naraził Skarb P. reprezentowany przez Urząd Skarbowy w S., na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT znacznej wartości w łącznej kwocie 48.044,70 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

A. Z. został oskarżony o to, że:

XLII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W.(...)(...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółki (...) B. K. (1) i (...) R. I., zajmujących się wprowadzaniem do obrotu po drastycznie zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 2.500 płyt CD-R, 1.400 sztuk video kaset o tematyce religijnej oraz 90 sztuk chust ze wzorem rękodzielniczym, a następnie dokonał eksportu 2.500 płyt CD-R na rzecz firmy (...), (...) na S., jej Oddziału (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym doprowadził Urząd Skarbowy W. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 288.987,60 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT oraz usiłował doprowadzić ten Urząd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci

zwrotu podatku VAT znacznej wartości w kwocie 152.614 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez ten Urząd postępowania wyjaśniającego i wstrzymanie jego wypłaty,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk; art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XLIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w W. M., co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 2.500 sztuk płyt CD-R, 1.400 sztuk kaset video o tematyce religijnej, przez co naraził Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy W. M., na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT znacznej wartości w łącznej kwocie 288.987,60 złotych oraz usiłował narazić tenże Urząd na bezpodstawny zwrot naliczonego podatku VAT, jednakże zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wdrożenie postępowania wyjaśniającego i wstrzymanie zapłaty tego podatku,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

M. Ł. została oskarżona o to, że:

XLIV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką i jednocześnie Prezesem Zarządu wskazanej powyżej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonała zakupu od spółki (...) J. E. (1) zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o licencje, 17.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukami, po czym sprzedała je niezwłocznie po minimalnie podwyższonych cenach firmom (...) - (...), celem ich eksportu na rzecz firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla firmy (...) i Re.Fe.Co. z (...), podczas gdy czynności te zamierzały wyłącznie do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłowała doprowadzić Urząd Skarbowy W. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1.487.420 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na wdrożenie przez Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji wstrzymującej zwrot tej kwoty na rzecz firm (...) biorących udział w tym procederze,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XLV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju i ich sprzedaży eksportowej w ilości 17.000 koszulek okolicznościowych z nadrukami, przez co usiłowała narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy W. (...), na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT znacznej wartości w łącznej kwocie 1.487.420 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na wdrożenie przez tenże Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji o odmowie wypłaty podatku VAT na rzecz wskazanych firm (...) uczestniczących w tym procederze,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

A. B. został oskarżony o to, że:

XLIV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze

z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółki (...) zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o licencje, 10.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukiem, a następnie dokonał ich niezwłocznego eksportu na rzecz firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla firm (...) Fe.Co i (...) i z (...), podczas gdy czynności te były dokonane były wyłącznie celem obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłował doprowadzić Urząd Skarbowy W. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 873.400 złotych z tytułu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji wstrzymującej zwrot tej kwoty,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XLVII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 10.000 koszulek okolicznościowych, przez co usiłował narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy W. (...), na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT znacznej wartości w łącznej kwocie 873.400 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez tenże Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji o odmowie wypłaty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

A. Ś. (1) został oskarżony o to, że :

XLVIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółki (...) zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o licencje, 7.000 sztuk koszulek okolicznościowych z nadrukiem, a następnie dokonał ich natychmiastowego eksportu na rzecz firmy (...) na S. z przeznaczeniem dla firm (...) z (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłował doprowadzić Urząd Skarbowy W. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 614.020 złotych z tytułu naliczonego podatku VAT, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji wstrzymującej zwrot tej kwoty,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk, w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

XLIX. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej powyżej firmy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 7.000 koszulek okolicznościowych, przez co usiłował narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy W. (...), na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT znacznej wartości w łącznej kwocie 614.020 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na wdrożenie przez tenże Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji o odmowie wypłaty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 27 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

a także:

J. B. został oskarżony o to, że:

L. w czasie od maja do czerwca 1998 roku w W. działając w czynnie ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z R. I. właścicielem firm (...) i (...) zajmujących się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o licencje przez inne podmioty gospodarcze z którymi współdziałał, nakłonił L. W. właściciela i Prezesa Zarządu spółek (...) S.A. i (...) S.A. do nieuzasadnionych racjami gospodarczymi i zmierzającego wyłącznie do obejścia przepisów prawa podatkowego, zakupu od wymienionych firm (...) towarów w postaci 20.000 sztuk śpiewników „(...) I. F. D.”, 20.000 sztuk kompletów ogrodowych do herbaty, 21.900 sztuk zestawów (...) oraz 1.500 kompletów zestawów pater z porcelany, a następnie ich eksport na rzecz wskazanych mu firm (...). R. S. na F., (...) Z. Z. B. (1) z przeznaczeniem dla firmy (...) w (...), w celu wyłudzenia przez wskazane firmy (...) od Skarby Państwa nienależnego zwrotu podatku od towarów i usług (...) w kwocie 4.724.704,22 złote,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

nadto

B. K. (1), D. K. (1), J. K. (1) zostali oskarżeni o to, że:

LI. w czasie od 16 sierpnia 1999 roku do 30 czerwca 2000 roku B. K. (1) będąc właścicielem spółki z o.o. (...) w W.,

-w czasie od 10 lutego 2000r. do czerwca 2000 roku D. K. (1) jako właścicielka firmy (...) i wspólnik spółki cywilnej (...)D.”

- w czasie od 18 lutego 2000r. do czerwca 2000 roku J. K. (1) będąc właścicielem firmy (...) oraz wspólnikiem spółki cywilnej (...)D.” w W. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), (...), (...), (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w czynnie ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brali udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na dokonywaniu pozornych, nieuzasadnionych racjami gospodarczymi a zmierzających wyłącznie do obejścia przepisów prawa podatkowego w celu uzyskania przez podmiot będący eksporterem nienależnego zwrotu podatku naliczonego związanego z zakupem towarów, transakcji kupna-sprzedaży licencji na różne towary, wzory czy prawo użytkowania filmów, następnie produkcji takich towarów i wprowadzaniu ich do obrotu po zawyżonych cenach przez firmy będące szkołami prowadzącymi warsztaty szkolne, zakładem pracy chronionej - korzystającymi z zerowej stawki podatku VAT i zwolnień w podatku dochodowym, czy też posiadającymi znaczne nadwyżki podatku naliczonego VAT i w konsekwencji eksport tych towarów za granicę do firm mających siedzibę w (...) i na S. przez co doprowadzili do bezpodstawnego zwrotu należności publicznoprawnej znacznej wartości w postaci podatku od towarów i usług (...) na rzecz podmiotów uczestniczących w tym przedsięwzięciu jak i usiłowali doprowadzić do zwrotów kwot należności z tytułu podatku VAT znacznej wartości, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postępowania wyjaśniające wdrożone przez właściwe Urzędu Skarbowe i wydanie decyzji wstrzymujących zwrot podatku VAT,

tj. o przestępstw z art. 258 § 1 kk,

nadto B. K. (1) został oskarżona o to że:

LII. w czasie i miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami5 odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy (...) co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonała zakupu od spółek (...) i P. Towarzystwo (...) towarów w postaci 1.000 sztuk koszulek z nadrukiem okolicznościowym, 1.100 kompletów serwetek z aplikacją, 600 sztuk obrusów śniadaniowych oraz 10.000 sztuk kaset video, a następnie dokonała eksportu zakupionych 1.000 sztuk koszulek z nadrukiem okolicznościowym, 1.100

kompletów serwetek z aplikacją, 600 obrusów śniadaniowych, 3.000 sztuk kaset video na rzecz firmy (...) Z. B. (1) z siedzibą w N. z przeznaczeniem dla firmy (...) w (...) oraz (...) na S. z przeznaczeniem dla jej nieistniejącego Oddziału w (...) oraz firmy (...) w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozoru, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, czym usiłowała doprowadzić do bezpodstawnego zwrotu na rzecz swojej firmy należności publicznoprawnej znacznej wartości w postaci zwrotu podatku od towarów i usług (...) w łącznej kwocie 472.010 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na wszczęcie przez Urząd Skarbowy postępowania wyjaśniającego w sprawie zwrotu kwoty podatku VAT i wydanie decyzji o odmowie jego wypłaty,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz art. 12 kk i art. 65 kk

LIII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez pełnienie roli pośrednika w strukturze funkcjonujących podmiotów gospodarczych, polegającej na kupowaniu od firm będących producentami - dystrybutorami w tym: (...) Spółka z o.o., (...) w S. oraz (...) O. K., firmy Handel Usługi Produkcja (...) J. M. oraz Przedsiębiorstwa Handlowo-Produkcyjnego (...) Spółka z o.o. J. E. (1), a następnie bezzwłocznym odsprzedawaniu różnych towarów po minimalnej wyższej w tym kaset video z nagraniem filmami, płyt CD, koszulek z podobizną (...), serwetek z aplikacją i obrusów śniadaniowych i innych kolejnym podmiotom gospodarczym po cenach nieodbiegających znacznie od cen zakupu, celem ich niezwłocznego wyeksportowania do wskazanych firm, czym pomogła im w wyłudzeniu i usiłowaniu wyłudzenia kwoty podatku od towarów i usług w kwocie łącznej 33.199.522,10 złotych, w szczególności:

-D. K. (1) i J. K. (1) prowadzącym indywidualnie firmy oraz spółkę cywilną – w kwocie 24.807.137 złotych,

-D. M. właścicielowi firmy (...) - w kwocie 444.528 złotych,

-A. Ż. i W. G. prowadzącym spółkę (...) - w kwocie 323.281,20 złotych,

-J. N. - właścicielowi spółki (...) - w kwocie 1.662.650 złotych,

-W. Z. prowadzącemu spółkę (...) - w kwocie 260.931,90 złotych,

-H. M. właścicielce firmy (...) - w kwocie 2.557.327 złotych,

-A. Z. właścicielowi firmy (...) - w kwocie 289.009 złotych,

-R. G. właścicielowi firmy (...) - w kwocie 921.140 złotych,

-J. E. (2) i G. W. właścicielom firmy (...) w kwocie 436.040 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk,

LIV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanej powyżej spółki, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy (...), co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 1.000 sztuk koszulek z nadrukiem okolicznościowym, 1.100 sztuk kompletów serwetek z aplikacją 600 sztuk obrusów śniadaniowych oraz 3.000 sztuk kaset video o tematyce religijnej, przez co usiłowała narazić Skarb Państwa reprezentowany przez Urząd Skarbowy (...) na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej

kwocie 472.010 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na wszczęcie przez ten Urząd postępowania wyjaśniającego i wydanie decyzji wstrzymujących zwrot tej kwoty podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

a także D. K. (1) została oskarżona o to, że:

LV. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanych powyżej firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonała zakupu od spółki (...) B. K. (1) zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 15.100 sztuk chust oraz 138.200 sztuk płyt CD-R i kaset video o tematyce religijnej, a następnie dokonała eksportu 15.000 chust i 107.900 sztuk płyt CD-R i kaset video do firmy (...) na S., Oddział w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozoru, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, a Oddział tej firmy w (...) nie istniał, czym doprowadziła Urząd Skarbowy W. (...) nie niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 12.382.638 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz art. 12 kk

LVI. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielką wskazanych firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 15.100 sztuk chust i 138.200 sztuk płyt CD-R i kaset video o tematyce religijnej, przez co naraziła Skarb Państwa reprezentowany przez tenże Urząd Skarbowy na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 12.382.638 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

oraz J. K. (1) został oskarżony o to że:

LVII. w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanych powyżej firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru zawieranych transakcji handlowych w ten sposób, że dokonał zakupu od spółki (...) B. K. (1) zajmującej się wprowadzaniem do obrotu po zawyżonych cenach towarów wyprodukowanych w oparciu o zakupione przez inne firmy licencje, 8.050 sztuk koszulek okolicznościowych i ze wzorem rękodzielniczym oraz 128.400 sztuk płyt CD-R i kaset video o tematyce religijnej, a następnie dokonał eksportu 8.000 sztuk koszulek i 107.900 sztuk płyt CD-R i kaset video do firmy (...), na S., Oddział w (...), podczas gdy czynności te były dokonane wyłącznie dla pozoru, zmierzały do obejścia przepisów prawa podatkowego i nie były uzasadnione racjami gospodarczymi, a Oddział tej firmy w (...) nie istniał, czym doprowadził Urząd Skarbowy W. (...) nie niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 12.424.499 złotych z tytułu zwrotu naliczonego podatku VAT,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz art. 12 kk

LVIII.

w czasie i w miejscu jak w pkt. I-szym, będąc właścicielem wskazanych firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy

przestępczej opisanej w pkt. I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W. (...), co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 8.050 koszulek okolicznościowych i ze wzorem rękodzielniczym i 128.400 sztuk płyt CD-R i „kaset video o tematyce religijnej, przez co naraził Skarb Państwa reprezentowany przez tenże Urząd Skarbowy na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 12.424.499 złotych,

tj. o przestępstwo z art.76 § 1 kks w zw. z art.37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art.6 § 2 kks.

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2012 r.Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia V Wydział Karny orzekł:

1. Oskarżonego: L. K. od zarzucanych mu czynów opisanych w wyroku w pkt. I i II; oraz oskarżonych: M. Y. N. M., J. I. (1), M. K., O. K., J. M., K. C., M. J. (1), H. S. (1), R. I., J. E. (1), M. M., A. Ż., W. G., R. G., D. M., J. O., W. S., H. M., G. W., W. Z., A. Z., M. Ł., A. B., A. Ś. (1), J. B., B. K. (1), D. K. (1), J. K. (1), od wszystkich zarzucanych im czynów - uniewinnił.

2. Na mocy art. 414 § 1 kpk postępowania odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu L. K. opisanego w pkt III wyroku umorzył.

3. Na mocy art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz występujących w sprawie obrońców z urzędu tytułem wynagrodzenia następujące kwoty: P. O. (...) (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych plus podatek VAT, J. R. 1920 (tysiąc dziewięćset dwadzieścia) złotych plus podatek VAT, K. W. (...) (pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dwa) złote plus podatek VAT, W. K. (...) (pięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt sześć) złotych plus podatek VAT, M. W. 5040 (pięć tysięcy czterdzieści) złotych plus podatek VAT, J. W. (1) (...) (pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dwa) złote plus podatek VAT, B. K. (2) (...) (pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote plus podatek VAT, K. P. 2100 (dwa tysiące sto) złotych plus podatek VAT, D. Z. (...) (cztery tysiące cztery) złote plus podatek VAT, B. S. (...) (cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt dwa) złote plus podatek VAT, D. L. 2016 (dwa tysiące szesnaście) złotych plus podatek VAT, K. G. (1) (...) (dwa tysiące sto osiemdziesiąt cztery) złote plus podatek VAT, Ł. W. 5040 (pięć tysięcy czterdzieści) złote plus podatek VAT P. P. (2) 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych plus VAT.

4. Na mocy art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku złożył prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Ł., który na zasadzie art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 427 § 1 kpk, art. 444 kpk i art. 447 § 1 kpk zaskarżył powyższy wyrok w stosunku do oskarżonych: M. Y. N. M., J. I. (1), M. K., O. K., J. M., K. C., M. J. (1), H. S. (1), R. I., J. E. (1), M. M., A. Ż., W. G., H. G., D. M., J. O., W. S., H. M., G. W., W. Z., \ndrzeję Z., M. Ł., A. B., A. Ś. (1), J. B., B. K. (1), D. K. (1) i J. K. (1) v całości - na ich niekorzyść, a wobec oskarżonego J. K. w części dotyczącej zarzutów opisanych w pkt I i II zaskarżonego wyroku - na jego niekorzyść,

W oparciu o przepis art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, a to przepisu art. 413 § 1 pkt 4 kpk mającą wpływ na iręść orzeczenia poprzez błędne przytoczenia opisu i kwalifikacji prawnej czynów, których popełnienie zarzucił oskarżyciel oskarżonym, a w tym:

a) w odniesieniu do oskarżonego J. E. (1) w opisie czynu oznaczonego w wyroku numerem XXIII , pominięcie przez sąd wskazanego w akcie oskarżenia w pkt XXV w końcowej części opisu tego czynu następującego zapisu: spółkę cywilną (...) w ilości 3.000 sztuk kaset video z filmami w kwocie 336.853 złote, firmę (...) w ilości 750 zestawów pater z porcelany w kwocie 115.016 złotych",

b) w odniesieniu do oskarżonego A. Ż. w przytoczonej przez sąd w wyroku kwalifikacji prawnej zarzuconego mu przez prokuratora czynu – opatrzonego XXVII, a w akcie oskarżenia nr XXIX błędne przypisanie przez sąd opisowi tego czynu kwalifikacji z art. 76 § 1 kks, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2 i 5 kks w zw. z art. 6

§ 2 kks, wbrew przyjętej w akcie oskarżenia prawidłowej kwalifikacji: z art. 286 § 1 kk i z art. 294 § 1 kk; z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 kk",

c) w odniesieniu do oskarżonego J. K. (1) przytoczenie dla opisu czynu zarzucanego temu oskarżonemu opatrzonego w wyroku nr LVII kwalifikacji z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, podczas gdy winna ona brzmieć prawidłowo tak jak w akcie oskarżenia: "z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz art. 12 kk,

d) w odniesieniu do oskarżonego J. K. (1) całkowite pominięcie jako kolejnego w numeracji, a więc opatrzonego nr LVIII (k.55 i 56 wyroku) czynu opisanego w akcie oskarżenia w sprawie Ap II Ds 15/03 na k. 8 i opatrzonego Nr VIII polegającego na tym, że: "w czasie i w miejscu jako w pkt I-szym, będąc właścicielem wskazanych firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami opowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W.-(...) co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju, jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 8.050 koszulek okolicznościowych i ze wzorem rękodzielniczym i 128.400 sztuk płyt CD-R i kaset video o tematyce religijnej, przez co naraził Skarb Państwa reprezentowany przez tenże Urząd Skarbowy na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 12.424.499 złotych, to jest o przestępstwo z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks",

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na:

a) naruszeniu przepisów art. 424 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez zbiorcze powoływanie przez sąd dowodów, jako podstawy dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych odnośnie czynów przestępczych, do popełnienia których oskarżeni nie przyznali się, w szczególności wyjaśnień oskarżonych oraz dowodów z dokumentów i nadto wybiórcze ich potraktowanie, nieodniesienie się do tych i poszczególnych dalszych dowodów pomimo tego, że mają one zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia zasadności zarzutów stawianych oskarżonym, co powoduje że zaskarżony wyrok nie może zostać poddany prawidłowej kontroli odwoławczej,

b) naruszeniu przepisów art.7 kpk, art. 92 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 kpk poprzez dowolną i sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności poprzez zastosowanie dowolności w czynieniu ustaleń faktycznych wyłącznie w oparciu o wybrane dowody w sprawie, nieoparcie wyroku na wszystkich ujawnionych w toku rozprawy okolicznościach, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych za zarzucane im iktem oskarżenia przestępstwa, w tym pominięcie w rozważaniach i nieodniesienie się oraz brak oceny co do istotnych dowodów jak np. zeznań świadków M. B. (1) N. N., M. L., S. M. (1), oraz wyjaśnień oskarżonych, w tym M. Y. N. M., M. K., H. S. (1), O. K., J. O., A. S., w części wyjaśnień oskarżonej D. K. (1) i zeznań świadków np. I. P., D. K. (2), K. S., K. G. (2), A. D., S. M. (2), E. S., M. B. (2), Z. P., C. M., A. Ś. (2), J. F.. T. M., F. G.. M. S., świadków będących uczniami Prywatnej (...) (...) V. z (...) prowadzonej przez oskarżoną J. M., świadków będących uczniami (...) należącej do O. K., czy też uczniów (...) (...) Szkoły Zawodowej o(...) W. należącej do H. S. (1) i innych, wskazujących na podjęcie oszukańczych zabiegów w celu osiągnięcia przez oskarżonych korzyści majątkowych i doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez Skarb Państwa,które to błędy wskazane w pkt 2 a i b doprowadziły do uniewinnienia oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów, albowiem skutkiem ich zaistnienia sąd meriti oparł swoje orzeczenie na błędnych ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku, a polegających na niesłusznym przyjęciu, że wszyscy oskarżeni nie dopuścili się zarzucanych im aktem oskarżenia czynów pomimo, że z całokształtu zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego ocenionego zgodnie z wymogami procesowymi, wynika wniosek całkowicie odmienny,

3. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na naruszeniu przepisu art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk poprzez uniewinnienie oskarżonych od dokonania czynów z art. 258 § 1 kk i z art. 76 § 1 kks, podczas gdy w przypadku zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności, sąd meriti powinien obowiązkowo umorzyć postępowanie,

Reasumując prokurator na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 25 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 marca 2007 roku o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 64, poz. 432) wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie jako sądowi I instancji, odnośnie następujących oskarżonych:

- J. K. co do czynów opisanych w wyroku jako I i II,
- M. Y. N. M. co do czynu opisanego w wyroku jako IV,
- J. I. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako V,
- M. K. co do czynu opisanego w wyroku jako VI,
- O. K. co do czynu opisanego w wyroku jako VII,
- J. M. co do czynu opisanego w wyroku jako IX,
- K. C. co do czynu opisanego w wyroku jako XI,
- M. J. (1) co do czynów opisanych w wyroku jako XIII i XV,
- H. S. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako XVI.
- R. I. co do czynów opisanych w wyroku jako XVIII. XIX i XXI,
- J. E. (1) co do czynów opisanych w wyroku jako XXII i XXIII,
- M. M. co do czynu opisanego w wyroku jako XXV,
- A. Ż. co do czynu opisanego w wyroku jako XXVII,
- W. G. co do czynu opisanego w wyroku jako XXIX,
- R. G. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXI,
- D. M. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXII,
- J. O. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXIII,
- W. S. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXV,
- H. M. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXVI,
- G. W. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXVIII,
- W. Z. co do czynu opisanego w wyroku jako XL,
- A. Z. co do czynu opisanego w wyroku jako XLII,
- M. Ł. co do czynu opisanego w wyroku jako XLIV,
- A. B. co do czynu opisanego w wyroku jako XLIV (nastąpiła oczywista omyłka pisarska, gdyż czyn ten winien być opisany jako XLVI),

- A. S. co do czynu opisanego w wyroku jako XLVIII,
- J. B. co do czynu opisanego w wyroku jako L,
- B. K. (1) co do czynów opisanych w wyroku jako LII i LIII,
- D. K. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako LV,
- J. K. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako LVII zakwalifikowanego tak jak w akcie oskarżenia z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

Na podstawie art.427 § 2 kpk i art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w odniesieniu do oskarżonych: -M. Y. N. M., J. I. (1), M. K., O. K., J. M., K. C., M. (...), H. S. (1), R. I., J. E. (1), M. M.. A. Ż.. W. G., J. O., H. M.. G. W.. W. Z., A. Z., M. Ł., A. B. i A. Ś. (1)

W zakresie czynu opisanego w wyroku jako I - a w odniesieniu do oskarżonych B. K. (1), D. K. (1) i J. K. (1) w zakresie czynu opisanego jako LI.

Na podstawie art.427 § 2 kpk i art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 11 pkt 6 kpk prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w uniesieniu do oskarżonych:

- O. K. co do czynu opisanego w wyroku jako VIII,
- J. M. co do czynu opisanego w wyroku jako X,
- K. C. co do czynu opisanego w wyroku jako XII,
- M. J. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako XIV,
- H. S. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako XVII,
- R. I. co do czynu opisanego w wyroku jako XX,
- J. E. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako XXIV.
- M. M. co do czynu opisanego w wyroku jako XXVI,
- A. Ż. co do czynu opisanego w wyroku jako XXVIII.
- W. G. co do czynu opisanego w wyroku jako XXX,
- J. O. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXIV,
- H. M. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXVII.
- G. W. co do czynu opisanego w wyroku jako XXXIX (w wyroku wystąpiła oczywista omyłka i zarzut ten opisany jest jako XXXXIX),
- W. Z. co do czynu opisanego w wyroku jako XLI,
- A. Z. co do czynu opisanego w wyroku jako XLIII.
- M. Ł. co do czynu opisanego w wyroku jako XLV,
- A. B. co do czynu opisanego w wyroku jako XLVII,

- A. Ś. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako XLIX (w; wyroku Wystąpiła oczywista omyłka pisarska i zarzut ten opisany jest jako XLXIX),

- B. K. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako LIV,

- D. K. (1) co do czynu opisanego w wyroku jako LVI.

Odpowiedź na apelację złożyli oskarżeni J. M., J. E. (1), B. K. (1) wnosząc o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w części ich dotyczącej.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy dla W., sprostował oczywiste omyłki pisarskie wyroku wydanego w dniu 23 listopada 2012r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł prokurator, który na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zaskarżonemu postanowieniu zarzucił obrazę przepisu postępowania, to jest art. 105 § 1 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na dokonaniu w oparciu o treść przywołanego powyżej przepisu, sprostowania w wyroku z dnia 23 listopada 2012 roku jako oczywistych omyłek pisarskich wskazanych w pkt 2 i 3 sentencji tegoż postanowienia, poprzez uznanie za konieczne:

-zastąpienie przytoczonej kwalifikacji prawnej przypisanej czynowi wskazanemu na stronie 55 wyroku i opatrzonemu numerem LVII z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks - kwalifikacją tego czynu z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz art. 12 kk,

- oraz na stronie 55 wyroku, dopisanie po czynie opatrzonym numerem LVII, czynu o numerze LVIII w brzmieniu: "w czasie i w miejscu jak w pkt I-szym, będąc właścicielem wskazanych firm, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I-szym, ze z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd Urząd Skarbowy W.-(...) co do rzeczywistego charakteru transakcji handlowych kupna-sprzedaży towarów dokonywanych w kraju, jak i ich sprzedaży eksportowej w ilości 8.050 koszulek okolicznościowych i ze wzorem rękodzielniczym i 128.400 sztuk płyt CD-R i kaset video o tematyce religijnej, przez co naraził Skarb Państwa reprezentowany przez tenże Urząd Skarbowy na bezpodstawny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci zwrotu podatku VAT w łącznej kwocie 12.424.499 złotych, to jest o przestępstwo z art. 76 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks",

podczas gdy tryb określony w przepisie art. 105 § 1 kpk, nie był dopuszczalny dla skorygowania błędów powstałych w orzeczeniu,

Reasumując w oparciu o przepis art. 437 § 2 kpk prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego dla W. w W. V Wydział Karny w części oznaczonej w jego sentencji nr 2 i 3 i przekazanie sprawy temu sądowi do ; ponownego rozpoznania, oraz na podstawie art. 105 § 2 i 3 kpk dokonanie sprostowania przez sąd odwoławczy rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 zaskarżonego postanowienia poprzez orzeczenie, iż zamiast określenia w tym punkcie "w wyroku z dnia 23.11.2013 roku" winien być zapis o brzmieniu: "w wyroku z dnia 23.11.2012 roku".

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 27 lutego 2014r, Sąd postanowił zaliczyć do materiału dowodowego aktualne dane z Krajowego Rejestru Karnego, ponadto prokurator poparł wniesione zażalenie oraz zawarte w nim wnioski, a także popiera apelację, zarzuty oraz wnioski w niej zawarte.

Obrońca oskarżonego A. Ż. adw. J. W. (1) wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku, ponadto wniósł o przyznanie wynagrodzenia za obronę z urzędu.

Obrońca oskarżonego M. M. adw. J. R. wniósł wnosi o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku, ponadto wniósł o przyznanie wynagrodzenia za obronę z urzędu.

Obrońca z wyboru oskarżonych: A. B., B. K. (1), D. K. (1), J. K. (1), R. I. adw. M. G. wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku, ponadto wniósł o zasądzenie wynagrodzenia za obronę oskarżonych w drugiej instancji poprzez zastosowanie maksymalnej stawki pomnożonej przez sześciokrotność jej wysokości.

Obrońca z urzędu oskarżonej M. Ł. adw. K. G. (1) wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku, ponadto wniósł o zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu, oświadczając, iż koszty te nie zostały opłacone ani w całości, ani w części.

Obrońca oskarżonych: L. K. oraz W. Z. adw. P. O. wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku oraz o zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu na rzecz swoją i adw. D. Z..

Obrońca oskarżonej M. M. adw. M. W. wniósł o oddalenie apelacji jako oczywiście bezzasadnej i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku, ponadto wniósł o zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu.

Aplikant adw. M. P. obrońca oskarżonych: K. C., J. M. i W. S. wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku oraz o zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu na rzecz adw. K. P., adw. B. S. oraz adw. P. P. (2).

Aplikant adw. M. J. (2) obrońca oskarżonych: J. B. i M. K. wniósł o nieuwzględnienie apelacji jako oczywiście bezzasadnej i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku oraz o zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu.

Obrońca oskarżonego A. Z. adw. D. L. wniósł o nieuwzględnienie apelacji oraz o zasądzenie wynagrodzenia za obronę z urzędu oświadczając, iż koszty te nie zostały opłacone ani w części, ani w całości.

Obrońca oskarżonego A. Ś. (1) aplikant adw. A. W. wniósł o oddalenie apelacji jako oczywiście bezzasadnej i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku, ponadto wniósł o zasądzenie wynagrodzenia za obronę w kwocie sześciokrotnej stawki minimalnej na rzecz adw. J. W. (2).

Obrońca oskarżonych: J. I. (1), R. G. i D. M. adw. K. K. - składa substytucję, wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Obrońca oskarżonej O. K. adw. J. K. (2) wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie wynagrodzenia za obronę w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej.

Obrońca oskarżonego W. G. adw. B. K. (2) wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku oraz o zasądzenie wynagrodzenia za obronę.

Oskarżony L. K. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżony M. J. (1) wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Oskarżony J. I. (1) przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżona J. M. wniosła o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Oskarżona D. K. (1) przyłączyła się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżony D. M. przyłączył się do wniosku swojego obrońcy.

Oskarżony A. Z. wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Oskarżony J. B. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżona M. Ł. przyłączyła się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżony J. E. (1) wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Oskarżona B. K. (1) podtrzymała w całej rozciągłości argumenty zawarte w piśmie zatytułowanym „odpowiedź na skargę”.

Oskarżony R. I. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżony J. K. (1) wniósł o nieuwzględnienie apelacji i przyłączył się do apelacji swojego obrońcy.

Oskarżona O. K. przyłączyła się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżony A. B. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżony A. Ż. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Oskarżony G. W. wniósł o nieuwzględnienie apelacji jako oczywiście bezzasadnej i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja prokuratora jest zasadniczo słuszna. Zaskarżony wyrok oparto bowiem na błędnych założeniach, które objęto trafny zarzutami środka odwoławczego.

Jako najdalej idący oraz odniesiony do głównych zagadnień natury prawnej i faktycznej uznać trzeba zarzut oznaczony w apelacji punktem 2 lit. b, w którym podniesiono naruszenie prawa procesowego: art. 7, 92, 410 i 424 § 1 kpk przez dowolną a zatem sprzeczną z ogólnymi regułami postępowania ocenę materiału dowodowego skutkującą wadliwymi ustaleniami faktycznymi. Autor zarzutu wywodzi, że uchybienie przez sąd rejonowy obowiązki, wynikającemu z przepisu art. 7 kpk przejawiało się oparciem tych ustaleń na niektórych tylko dowodach, w konsekwencji zaś pominięto szereg istotnych okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Wyszczególnienie w zarzucie relacji licznych osób, mających wykazywać trafność tezy oskarżenia znalazło obszerną argumentację w uzasadnieniu środka odwoławczego; prokurator wykazuje zasadniczą nietrafność stanowiska sądu I instancji, iż skoro zaistniały zdarzenia, wskazywane jako podstawa rozliczeń w podatku od towarów i usług z udziałem oskarżonych – brak możliwości uznania, że zachowania prowadzące do realizacji tych rozliczeń miały oszukańczy charakter.

Ma bowiem rację oskarżyciel publiczny akcentując, że błędna jest ocena sądu rejonowego co do znaczenia w obrocie gospodarczym zasady swobody kształtowania stosunków umownych, uregulowanej przepisem art. 353¹ kodeksu cywilnego. Podzielając w najistotniejszych wątkach argumentację skarżącego w tym zakresie należy dodać, iż kwestionowane stanowisko organu I instancji nie tylko nie odpowiada treści przepisu określającego swobodę umów, lecz pozostaje jaskrawo sprzeczne wewnętrznie; przyczyny tej konkluzji omówione zostaną poniżej.

Trafnie położono nacisk w apelacji, że wykładnia przepisu art. 353¹ kc powoływanego po wielokroć w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wymaga uwzględnienia, iż granicą swobody kształtowania treści stosunku prawnego są jego właściwości (natura). Nie ulega wątpliwości sądu odwoławczego słuszność stwierdzenia prokuratora, że powinnością sądu w postępowaniu rozpoznawczym było wnikliwe przeanalizowanie tezy oskarżenia o pozorności łańcucha powiązań ekonomicznych poszczególnych podmiotów uczestniczących w kwestionowanych transakcjach. Wymagało to zweryfikowania celów ekonomicznych tych transakcji; w innym wszak wypadku nie może być mowy o rozpoznaniu ich charakteru według art. 353¹ kodeksu cywilnego. O ile zaś sąd rejonowy dostrzegł, że ocena zarzutu wymagała podjęcia rozważań również na płaszczyźnie wyrażonej tam zasady – chybionym jest postrzeganie swobody kontraktów jako dopuszczającej pełną dowolność. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku czytamy natomiast, że „Obiektywizowanie ekwiwalentności wzajemnych świadczeń w zasadzie poddaje w wątpliwość sam sens dokonywania umów wzajemnych, będących przecież dla stron źródłem realizacji własnych interesów” (str. 56) oraz – że zarzucane oskarżonym zachowania: zawieranie umów kupna – sprzedaży; zbywanie licencji; dokonywanie zakupów towarów po

bardzo wysokich cenach; dokonywanie zakupów towarów po drastycznie zawyżonych cenach; masowe produkowanie towarów w zakładach pracy chronionej i warsztatach szkolnych a następnie i zbywanie i eksport – nie budzą żadnych wątpliwości (str. 57). Zachowania te były jednak zgodne z prawem kontraktowym. W założeniu sądu rejonowego każda umowa o świadczenia wzajemne przewiduje więc ekwiwalentność tych świadczeń; w innym bowiem wypadku strony nie podejmowałyby zobowiązania. Z drugiej strony sąd I instancji przyjmuje jednak, że świadczenie (cena) może być kształtowane w zupełnym oderwaniu od kryteriów wartości przedmiotu obrotu, skoro – wywodząc to stanowisko z przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2001 roku O cenach podkreśla całkowitą dowolność stron w tym zakresie (str. 56 motywów). Sprzeczność powyższa, trafnie uznana w apelacji za decydującą o wadliwości wyroku dowodzi więc, że sąd rejonowy nie zdołał należycie ocenić problematyki prawnej, kluczowej dla oskarżenia. Należało zaś zważyć na istotne cechy umów wzajemnych, o których wypowiedział się Sąd Najwyższy. Tak więc w wyroku z dnia 8 października 2004 roku, sygn. V CK 670/ 03 (OSNC 2005/9/162; LEX nr 154206) stwierdzono, że postanowienia umowy wzajemnej nie mogą naruszać ekwiwalentności świadczeń, określonej w art. 487 § 2 kc. Wyrokiem z dnia 21 maja 2004 roku, sygn. III CK 47/ 03 (LEX nr 1405369) Sąd Najwyższy stwierdził, że „ekwiwalentność czy odpowiedniość świadczeń (art. 487 § 2 kc) oznacza ich równowartość w związku funkcjonalnym nakierowanym na cele, jakie strony chcą zrealizować przez ich uzyskanie”. Cecha ekwiwalentności świadczeń wzajemnych, choć nie oznacza rzecz jasna równości tych świadczeń musi być zatem rozumiana jako wyraz woli osiągnięcia celu wynikłego z nabycia określonych praw i podjęcia zobowiązań – zgodnie z naturą stosunku prawnego. Warto odwołać się też do orzeczenia SN z dnia 7 października 2010 roku, sygn. IV CSK 149/ 10 (LEX nr 677774) czy wyroku tego Sądu z dnia 18 września 2011 roku, sygn. VII CSK 349/ 10 oraz wskazanych tam przykładów orzecznictwa. Nie jest przez to słuszny pogląd, który zaważył na treści zaskarżonego rozstrzygnięcia, iż umowa wzajemna nie może być badana w płaszczyźnie pozorności; uzasadnienie tego wniosku – jak już napisano wyżej – jest wewnętrznie sprzeczne. Sąd I instancji nie zajął bowiem jednoznacznego stanowiska co do rzeczywistego znaczenia ekonomicznego dla stron tych czynności, które objęto oskarżeniem. Dokonanie tej oceny jest koniecznością, której nie zastąpi niejasne odwołanie się do zasady swobody umów (strony: 55 – 57 uzasadnienia).

Jeśli więc wiodące argumenty zaskarżonego wyroku dotyczą niemożności przypisania oskarżonym fałszu, jako zasadniczego sposobu wprowadzenia innego podmiotu w błąd co wynioskowano z zasady swobody umów, zawartej w art. 353¹ kodeksu cywilnego – powstaje pytanie, dlaczego zdaniem sądu rejonowego zasada ta sama w sobie wyłącza realizację znamion art. 286 § 1 kk; trafnie na tę jaskrawą niespójność zwraca uwagę prokurator na stronach: 9 i następnym apelacji zaznaczając, że ustalając stan faktyczny sąd ten przyjął przecież, że kwestionowane zakupy dokonywane były za ceny ukształtowane „na bardzo wysokim poziomie, zupełnie nieadekwatnym do ich wartości” (strona 4 uzasadnienia wyroku). Co więcej – charakteryzując zachowanie oskarżonych sąd I instancji dostrzega, że K. H. „zajmował się tworzeniem systemów podatkowych obliczanych na powiększenie dochodów podmiotów gospodarczych, poprzez doprowadzenie do minimalizacji zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa. Bazując na znajomości przepisów prawa podatkowego, został stworzony system umożliwiający uzyskanie zwrotu podatku VAT z tytułu eksportu towarów, w wysokości przekraczającej koszty ich produkcji” (strona 1 uzasadnienia). Oskarżyciel publiczny słusznie zaznacza, że skoro wedle ustaleń sądu mechanizm kształtowania cen wynikał wprost z woli osiągania zwrotu podatku od towarów i usług, to rozważania zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż „gdyby jedna ze stron nie oceniała wyżej użyteczności świadczenia, które otrzymuje w zamian – do czynności w ogóle by nie doszło” podważają spoistość rozumowania przyjętego za podstawę orzeczenia. Cel tychże transakcji pojmowany jest wszak dwojako. Jednoznaczna ocena tego celu jest zaś niezbędna dla weryfikacji zarzutów, co oskarżyciel publiczny akcentuje na stronie 11 środka odwoławczego. Zagadnieniem wymagającym zbadania w postępowaniu rozpoznawczym będzie więc również to, co prokurator nazywa w apelacji uczciwym obrotem gospodarczym (str. 12), ponieważ trafnie skarżący wskazuje, że zasada ujęta w art. 353¹ kodeksu cywilnego stanowi płaszczyznę obrotu cywilnoprawnego respektującego naturę umów, czyli zakładającego wolę stron realnego przyjęcia prawa i obowiązków wyrażonych w kontrakcie. Zamienne, że kwestia ta została zbagatelizowana przez sąd I instancji. Rozważania te należało jednak podjąć; uzasadnienie zaskarżonego wyroku, przedstawiając powody, dla których uznano, że nie sposób dopatrzeć się znamion czynu zabronionego w zachowaniach oskarżonych, albowiem „odpowiadały one prawdzie i zostały ujawnione organom podatkowym” (str. 57) zdaje się przeczyć tym fragmentom materiału dowodowego, które wykazują stan przeciwny. O ile część motywacyjna wyroku lakonicznie

odnosi się do dowodów sprawy, ponieważ zasadniczo poprzestano na stwierdzeniu, że okoliczności faktyczne ustalone przez prokuratora są bezsporne, to poniechano analizy m.in. obszernych wyjaśnień Y. M., opisującego charakter jego współdziałania z K. H., J. K., J. I. (2), J. E. (2) czy B. K. (1) mimo, że informacje te dotyczą wprost znaczenia poszczególnych transakcji między firmami krajowymi i zagranicznymi oraz samego funkcjonowania tych firm, leżącego poza prawami i obowiązkami wynikającymi z umów dwustronnych. Jeśli zaś w ocenie sądu meriti istotnie stan faktyczny dający podstawę wniesienia aktu oskarżenia nie budzi kontrowersji – należy podkreślić konieczność weryfikacji wypowiedzi Y. N. M., w których kwestionuje się realność wielomilionowych rozliczeń ujętych w dokumentacji księgowej wykorzystywanej w postępowaniach podatkowych.

Nie sposób uniknąć także zbadania związku wskazanych wyżej informacji z twierdzeniami Z. B. (1) co do celu nabywania licencji przez przedsiębiorstwo (...) i zbywania ich firmom: (...); (...) czy (...) za olbrzymie kwoty w sytuacji, w której Z. B. podkreśla, że stan finansowy jego przedsiębiorstwa nie dawał żadnych możliwości realnego wywiązywania się z umów wzajemnych. Analogiczne wyjaśnienia złożył M. K. (karty: (...) – 38, tom 118 akt). Poza faktem, że obie te osoby deklarują swój całkowity brak przygotowania do uczestnictwa w obrocie, o którym mowa w zarzutach oraz ściśle podporządkowanie osobom sprawującym kierownictwo nad powyższym procederem – wzięć należało pod uwagę ich informacje o niejednokrotnych wypadkach, gdy zbywca licencji na wyrób towaru (za cenę, którą sąd rejonowy uznaje przecież za pozbawioną wszelkich proporcji do wartości przedmiotu obrotu) następnie nabywał produkt, płacąc sumy uwzględniające koszt tych licencji. Powstaje zatem pytanie o sens ekonomiczny tych operacji. Nie przesądzając kierunku rozstrzygnięcia trzeba mieć na względzie, iż zasadnym będzie ustalenie celu transakcji dwustronnej w płaszczyźnie art. 353¹ kc a nie tylko jej konsekwencji w zakresie rozliczeń podatkowych, jak mylnie pojmuje to sąd I instancji.

W postępowaniu rozpoznawczym nie rozstrzygnięto kolejnej kwestii, na której oskarżyciel publiczny oparł swoje wnioski o pozornoci łańcucha działań zmierzających w istocie do wyłudzenia pieniędzy w ramach rozliczeń podatkowych. Chodzi o zaangażowanie tzw. warsztatów przyszkolnych w proces wytwórczy poszczególnych towarów, mających powstać dzięki niezwykle drogim licencjom. Skoro bowiem sąd rejonowy prezentuje pogląd o trafności ustaleń faktycznych poczynionych w śledztwie – należało odnieść się do tezy oskarżenia, iż m. in. (...) w S., czy (...) (...) (...) w W., które nabywać miały licencje o wielomilionowej wartości na wytwarzanie kopii filmów na kasetach (...), bądź materiałów reklamowych nie prowadziły realnej działalności edukacyjnej, nie dysponowały kadrą dydaktyczną ani innymi możliwościami pełnienia tej roli, zaś racją ich funkcjonowania było wykorzystanie ówczesnych regulacji prawnych zwalniających produkty warsztatów szkolnych z podatku od towarów i usług. Sąd odwoławczy podkreśla, że nie jest jego rolą ostateczna ocena tych okoliczności; należy jednak zaakcentować, że podstawy wnioskowania organu I instancji są wewnętrznie sprzeczne i nie jest jasne, czy wydarzenia, stanowiące dla prokuratora przesłanki pozornoci kwestionowanych czynności prawnych sąd ocenia odmiennie, a jeśli tak – z jakich przyczyn. Pominęto w postępowaniu rozpoznawczym, że charakter działania wspomnianych wyżej szkół oraz cel funkcjonowania warsztatów w ich ramach znajduje opis w obszernych wyjaśnieniach Y. M., które należy zbadać - także w związku z relacjami osób wykonujących prace w ramach tych warsztatów. Kolejną kwestią wymagającą rozważenia jest powiązanie czasowo – kwotowe przelewów poszczególnych, znacznych sum między rachunkami bankowymi poszczególnych przedsiębiorstw dokonujących obrotu zbywanymi towarami oraz ich wytwórcą – również na tle powoływanych wyżej wyjaśnień M. K., dokumentacji bankowej i innych dowodów, które niejednokrotnie wykazują, iż ten sam towar miał być zbyty, a następnie zakupiony przez tożsamy podmiot, zaś regulacji należności dokonywano drogą kompensacji świadczeń.

Jest jasne, że bardziej szczegółowe analizowanie tych zagadnień przekracza granice uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego.

Jak już wspomniano wyżej stanowisko sądu rejonowego, w myśl którego świadczenia z umów wzajemnych uwzględnionych w rozliczeniach podatkowych objętych zarzutami aktu oskarżenia miały charakter ekwiwalentny w rozumieniu art. 487 §2 kc, a jednocześnie – że ich pozaumownym celem było „uzyskanie zwrotu podatku VAT z tytułu eksportu towarów w wysokości przekraczającej koszty ich produkcji” (str. 1 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) – nosi cechy rażącej sprzeczności. Sąd przekonuje wszakże, iż chodziło o „świadczenia stron mają charakter ekwiwalentny

w znaczeniu subiektywnym” (str. 57 uzasadnienia) a zarazem, że cele tych przedsięwzięć leżały poza oświadczeniami stron kontraktu. Dwoistość cytowanych motywów działania nie znajduje punktu styczności. Dlatego, zdaniem sądu odwoławczego, nie podano argumentacji, która na obecnym etapie wykluczałaby trafność tezy oskarżenia, iż istotą czynności oskarżonych było podjęcie szeregu pozornie legalnych przedsięwzięć, mających na celu wyłudzenie od Skarbu Państwa zwrotu nienależnego podatku od towarów i usług, co realizowało cechy art. 286 §1 kk i art. 76 § 1 kks. Błędem sądu I instancji było to, że wyłączył pozorną powyzszych czynności jedynie na tej podstawie, że okoliczności istotne dla rozrachunków publicznoprawnych zostały ujawnione organom podatkowym a przepisy prawa podatkowego nie przewidują obowiązku komunikowania celu czynności podlegających opodatkowaniu (str. 57 uzasadnienia). Pozorność bowiem – ze swej istoty – polegać będzie na przedstawieniu informacji mającej przysłańać rzeczywisty motyw zachowań. Prawo podatkowe natomiast, co uszło uwadze sądu a jest bardzo ważne w sprawie, przewiduje wprost pozorną dokumentacji transakcji handlowych dla wywarcia sprzecznych z prawem skutków w zakresie rozliczeń podatkowych. Należy odwołać się do przepisu § 54 ust. 4 pkt 5 lit. c rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1997 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. nr 156 z 1997 r. , poz. 1024) oraz par. 50 ust. 4 pkt 5 lit. c rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1999 roku o tożsamym tytule (Dz. U. nr 109 z 1999 roku, poz. 1245). Stwierdzono tam, że w wypadku wystawienia faktury, faktury korygującej albo dokumentu celnego, potwierdzających dokonanie czynności, do których mają zastosowanie przepisy art. 58 i 83 kodeksu cywilnego – faktury te i dokumenty celne nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego.

Dostrzegając, że materia karnoprawna pozostaje tu w ścisłym związku z zagadnieniami innych gałęzi prawa celowym jest sięgnięcie do poglądów bogatego orzecznictwa sądów administracyjnych w kwestii wykładni zacytowanych przepisów.

Tak więc Wojewódzki Sąd Administracyjny w W., wyrokiem z dnia 15 lutego 2008 roku, sygn. III S.A./WA 1496/07 (LEX nr 461573) orzekł, że samo posiadanie faktury spełniającej jedynie wymogi formalne nie wystarczy, aby skorzystać z możliwości, czy też uprawnień stworzonych przepisami o podatku od towarów i usług, w tym odliczenia podatku naliczonego. Konieczne jest, aby faktury odzwierciedlały transakcje, jakie rzeczywiście miały miejsce. Analogiczne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 kwietnia 2008 roku, sygn. I FSK 1210/06 (LEX nr 468698), WSA w Opolu w wyroku z dnia 9 lipca 2008 roku, sygn. I S.A./Op 60/08 (LEX nr 479283), WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 1 października 2009 roku, sygn. III/ GI 689/09 (LEX nr 527397) czy NSA w wyrokach: z dnia 13 maja 2011 roku, sygn. I FSK 727/10 (LEX nr 1080631); z dnia 8 lutego 2010 roku, sygn. I FSK 1989/08 (LEX nr 604251) czy z dnia 30 kwietnia 2009 roku, sygn. I FSK 211/08 (LEX nr 551666). Wskazać przy tym należy, że w ocenie NSA zawartej we wskazanym wyżej wyroku z dnia 13 maja 2011 r. spójnik „i” pomiędzy wskazaniem w § 50 ust. 4 pkt 5 lit. c rozporządzenia Ministra Finansów z 22 grudnia 1999 roku przepisów art. 58 i 83 kc nie świadczy o koniunkcji, a zawiera wyliczenie przesłanek, co powoduje, że dyspozycja zawarta w wyprowadzonej z tego przepisu normie zaistnieje w razie wystąpienia każdej z tych przesłanek.

Prawodawca, przewidując wypadki pozornego (a zatem – fałszywego) dokumentowania w drodze faktur okoliczności dających podstawę do skierowania roszczeń wobec organów administracji skarbowej nałożył na te organy obowiązek badania realności transakcji wyrażonych fakturami.

Jeśli zatem dla należytego pojmowania regulacji z zakresu prawa podatkowego niezbędną jest analiza przepisu art. 83 kodeksu cywilnego – sąd II instancji widzi celowość powołania trafnego orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2013 roku, sygn. II PK 299/12 (LEX nr 1393828), w którym stwierdza się, że oświadczenie woli jest złożone dla pozor, jeżeli jest symulowane. Symulacja ta musi się składać z dwóch elementów: po pierwsze strony, które dokonują symulowanej czynności prawnej próbują wywołać wobec osób trzecich przeświadczenie (niezgodne z rzeczywistością), że ich zamiarem jest wywołanie skutków prawnych, objętych treścią ich oświadczeń woli. Po drugie, musi między stronami istnieć tajne, niedostępne osobom trzecim porozumienie, że te oświadczenia woli nie mają wywołać zwykłych skutków prawnych; jest to porozumienie co do tego, że zamiar wyrażony w treści symulowanych oświadczeń woli nie istnieje lub że zamiar ten jest inny niż ujawniony w symulowanych oświadczeniach. Niezgodność rzeczywistego

zamiaru stron z treścią czynności prawnej musi odnosić się do jej skuteczności prawnej, woli powołania do życia określonego stosunku prawnego.

Konieczne jest więc na tyle wnikliwe i wszechstronne zbadanie dowodów, by stwierdzić bądź wykluczyć pozorność jako cechę działania oskarżonych – z uwzględnieniem powyższego stanowiska Sądu Najwyższego. Dopiero potem będzie możliwe rozstrzygnięcie, czy zachowania oskarżonych realizowały znamiona z art. 286 § 1 kk i art. 76 § 1 kks. Dla oceny tego zagadnienia istotne będzie również poddanie rozwadze przedmiotu opodatkowania w podatku od towarów i usług wedle przepisów, obowiązujących w okresie objętym aktem oskarżenia.

Rozważania powyższe odniesiono do kwestii zdaniem sądu odwoławczego najistotniejszej, czyli błędnych założeń przyjętych za podstawę oceny karnoprawnej zachowań zarzucanych oskarżonym.

W apelacji zakwestionowano bowiem również dochowanie przepisu art. 424 § 1 kpk przy sporządzaniu uzasadnienia; prokurator, formułując zarzut 2 lit. a dostrzegł bowiem, że sąd rejonowy wskazywał zbiorczo a zarazem – pobieżnie dowody, które uwzględnił odtwarzając stan faktyczny oraz nie odniósł się do materiału o zasadniczym znaczeniu dla rozstrzygnięcia sprawy. Zarzut ten jest słuszny. Powierzchnowa analiza dowodów wynika z założenia autora kwestionowanego uzasadnienia, wyrażonego na stronie 38, iż cytując: „stan faktyczny niniejszej sprawy zasadniczo nie budził wątpliwości. Sąd podzielił ustalenia faktyczne poczynione przez Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Ł.”. Jeśli jednak skrótowa i lakoniczna analiza prawna owego stanu faktycznego nie została oparta na całości materiału dowodowego, a pominięto ich przecież wiele – trafnym jest argument skarżącego, że istnieje jaskrawa niespójność między tym, co sąd rejonowy ustalił a argumentacją podaną na poparcie tych ustaleń. Skarżący podkreśla że wskutek powyższego wnioski sądu meriti wynikły z naruszenia obowiązku z art. 410 kpk. O ile zbyt daleko idąca analiza tego zagadnienia wykroczy poza granice postępowania drugoinstancyjnego trzeba ponownie wskazać na uwagi poczynione powyżej, dotyczące dowodów, które według prokuratora podważają realność zobowiązań związanych z oskarżeniem; chodzi o weryfikację związku wyjaśnień niektórych oskarżonych z dokumentami, ukazującymi przepływ płatności z powyższego tytułu, cel podjęcia ocenianego proceduru określony w tych wyjaśnieniach, okoliczności charakteryzujące działanie warsztatów przyszkolnych czy zakładów pracy chronionej jako uczestników obrotu zbywanymi produktami i wiele innych. Trzeba podkreślić, że prokurator, w samym uzasadnieniu aktu oskarżenia nadaje okolicznościom, o których mowa bardzo istotny walor dowodowy dla wykazania słuszności zarzutów. Jeśli więc pominięto je w rozważaniach sądu – jest jasne, że argument wybiórczego traktowania materiału sprawy podniesiony w apelacji znajduje uzasadnienie. Analiza dowodów zajmuje w części motywacyjnej zaskarżonego wyroku zasadniczo około 7 stron tekstu (od str. 52 do 58). Mimo, że obszerność motywów orzeczenia nie stanowi miary jego prawidłowości, to obowiązkiem sądu I instancji było wypełnienie wymogów z art. 424 kpk. Błędne uznanie, że stan faktyczny ustalony w postępowaniu przygotowawczym stanowi logiczną podstawę do wniosków skutkujących uniewinnieniem jest zaś oczywistym wynikiem naruszenia przepisu art. 410 kpk.

Nie ulega żadnej wątpliwości trafność zarzutów naruszenia przepisu art. 413 § 1 pkt 4 kpk (punkt II podpunkt 1 litery: a, b, c i d apelacji). Uchybienia obowiązkowi precyzyjnego określenia czynów będących przedmiotem postępowania wynikają wszak z porównania zarzutów oskarżenia i treści orzeczenia. Wadliwe określenie tych czynów podważa spójność wyroku a zarazem – możliwość dokonania pełnej kontroli odwoławczej. Słusznie prokurator zanegował w uzasadnieniu apelacji (strona 16) możliwość korygowania błędów w treści orzeczenia dotyczących samego sedna zarzutów w drodze art. 105 kpk, a więc jako oczywistych omyłek pisarskich; chodzi wszakże nie tylko o daleko idące zmiany opisu przestępstw i zasadniczą zmianę ich kwalifikacji, ale też o uzupełnienie wyroku o osobny zarzut, błędnie nieujęty w rozstrzygnięciu końcowym. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 lipca 2007r sygn. akt V KK 373/06 wskazując, że W oparciu o przepis art. 105 § 1 k.p.k. możliwa jest jedynie korekta oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych zaistniałych w wydanym orzeczeniu. Niedopuszczalna jest natomiast jakakolwiek ingerencja w merytoryczną treść wyroku.

Zażalenie oskarżyciela publicznego na postanowienie sądu rejonowego z dnia 25 czerwca 2013 roku w przedmiocie oczywistych omyłek pisarskich, wymagające łącznego rozpoznania z apelacją z racji oczywistego związku argumentacji i skutków tych środków odwoławczych pozostawiono bez rozpoznania wobec treści niniejszego wyroku.

W przekonaniu sądu II instancji skarżący słusznie twierdzi na stronie 17 apelacji, że z racji sformułowania w środku odwoławczym zarzutu oznaczonego jako II. 1. d. istnieje podstawa do objęcia ponownym postępowaniem tego z przestępstw zarzucanych J. K. (1), który zakwalifikowano z art. 76 § 1 kks i innych pomimo, że brak substratu rozstrzygnięcia w tym przedmiocie.

W odniesieniu do zarzutu z punktu II podpunkt 3 – jest on skuteczny o tyle, i ile musiał spowodować przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania również w objętym nim zakresie. Sąd odwoławczy, respektując argumentację skarżącego nie ma bowiem obecnie podstaw, by przekreślić możliwość uniewinnienia oskarżonych także w odniesieniu do tych zarzutów, do których zastosowanie znajdzie przepis art. 414 § 1 kpk. Jest bowiem oczywiste, że umorzenie postępowania zgodnie z żądaniem skarżącego (wniosek III. 3 apelacji) wynikać musi ze stanowczej negacji trafności uniewinnienia w postępowaniu odwoławczym; ocena taka może być jednak powzięta wyłącznie przez sąd meriti. Autor środka odwoławczego akcentuje zresztą nierozzerwalny związek dowodów dotyczących tych zarzutów oskarżenia oraz zarzutów pozostałych, domagając się ich wnikliwej, ponownej analizy.

Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone powyżej okoliczności sąd II instancji orzeczenie w zaskarżonej części uchylił, określając przy tym właściwość rzeczową Sądu Okręgowego w Warszawie do rozpoznania niniejszej sprawy.

Z uwagi na fakt, że część oskarżonych korzystała w instancji odwoławczej z pomocy obrońców z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów wskazanych w sentencji wyroku odwoławczego kwoty po 420 zł powiększone o stawkę VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej oskarżonym z urzędu. Wynagrodzenie obrońców zostało przyznane zgodnie z minimalnymi stawkami za czynności adwokackie, określonymi w § 2 i § 14 ust.2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku (Dz.U. 2002, nr 163, poz 1348 z późn. zm.)w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.